

‘Juridisch advies nodig?’

‘Juridisch advies nodig?’

Een praktijkverslag over 1979 t/m 2015

‘Juridisch advies nodig?’

“Je moet ze wel vertrouwen maar je kunt het niet.”

Opgedragen aan allen die hebben geleden, lijden en nog lijden
onder de wet- en regelgeving van advocatuur tot en met rechtspraak.

Inhoudsopgave

0. Inleiding	3
1. Kunt u uw advocaat vertrouwen?	5
2. Kunt u op de rechtspraak vertrouwen?	7
3. Kunt u op curatoren vertrouwen?	9
4. Kunt u het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen?	11
5. Wat u niet weet over de faillissementswet.	14
6. Wat u niet weet over de systeemcrash die al bestaat.	21
7. Waarom zijn er wel critici/klokkenluiders over strafrecht en niet over civiel recht?.....	24
8. De verantwoording door WBA en haar publicatiebeleid.....	27
Bijlage: curatoren en faillissementsverslagen	30

Op de website www.bedrijfsadviseur.biz staan relevante brieven over deze onderwerpen.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfsadvies

0. Inleiding

Datum:
21 januari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA / wbdn inleiding ‘Juridisch advies nodig?’

Algemeen.

‘Juridisch advies nodig?’ is een ‘praktijkverslag’ van een ervaringsdeskundige, geen wetenschappelijk verantwoord onderzoeksverslag. Het is geschreven voor elke Nederlander tussen 18 en 81 jaar. De ‘interesse’ in de houding, het gedrag en de werkwijze van advocaten c.q. curatoren en hun toezichthouders is ontstaan na opgedane ervaringen rond (het kantoor van) mr. Hamburger c.s. te Delft.

Dit werd de start van een schokkende maatschappelijke ervaring.

In 1981 traden wij op als Sociaal Economisch Voorlichter bij het beëindigen van een glastuinbouwbedrijf. De Fa. Gebr. F. en J. van der Laar gevestigd te De Lier. Na de verkoop van het onroerend goed was er ca. hfl. 45.000,- beschikbaar voor een crediteurenakkoord. Via een surseance van betaling zou die schuldregeling moeten plaatsvinden. De crediteurenadministratie was compleet beschikbaar. De bewindvoerder haalt direct hfl. 35.000,- voor zichzelf uit de ‘pot’ voor de schuldregeling. Gesprekken en klachten over deze gang van zaken bij de bewindvoerder, de rechter-commissaris en de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten hadden geen enkel effect. Integendeel, wij begrepen het niet goed! Na verloop van tijd overleed de bewindvoerder plotseling en zijn nalatenschap ging binnen een week failliet! De clou: de pot voor de sanering was nu bijna leeg en de sanering kansloos! En de deskundigen voornoemd konden er niets aan doen en keken ernaar. Het geld was ten onrechte in een bodemloze put terecht gekomen ten koste van het doel waarvoor het bestemd was. Ontkennen, zwijgen en negeren werden de rode draad in dit verhaal. Later zijn de schuldeisers akkoord gegaan met het povere restant.

Sinds 1981 is er weinig veranderd.

De wereld van de advocatuur c.s. kent geen concurrentie, de kosten blijven torenhoog en klagen heeft geen enkele zin. Het wemelt er wel van de geheime afspraken uit ‘achterkamertjes’. Van ‘maatschappelijk verantwoord ondernemen’ zijn geen signalen bekend. Er is geen (wetenschappelijk) onderzoek naar de kwaliteit van het functioneren van de advocatuur c.s. bekend noch over de kwaliteit van de individuele advocaat. Over andere vrije beroepsbeoefenaren als medici, notarissen, accountants, taxateurs, bankiers, pensioen- en verzekeringsadviseurs etc. is veel meer gepubliceerd over hun ‘kwalitatieve doen en laten’ en zijn duidelijke kwaliteitsregels afgesproken (functiescheiding). De advocatuur c.s. is een grote ‘donkere kamer’ waar transparantie minimaal is en blijft. Met alle gevolgen van dien.

Wat komt ter sprake?

Geen Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) hoewel daarbij (ook) gekke dingen gebeuren. Niets over de machtsverhouding tussen curator en failliet en het misbruik daarvan.

Wel een beschrijving van onze ervaringen over de volgende onderwerpen.

1. Kunt u uw advocaat vertrouwen en betrouwbaar noemen?	21 januari 2014
2. Kunt u op de rechtspraak vertrouwen en die betrouwbaar noemen?	23 augustus 014
3. Kunt u op curatoren en hun verslagen vertrouwen en die betrouwbaar noemen?	9 oktober 2014
4. Kunt u het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen en betrouwbaar noemen?	27 oktober 2014
5. Wat u niet weet over de faillissementswet en geheime afspraken tussen advocaten.	9 december 014
6. Wat u niet weet over de systeemcrash die al bestaat	29 december 14
7. Waarom zijn er wel critici en klokkenluiders over strafrecht en niet over civiel recht?	8 januari 2015
8. De verantwoording door WBA van haar publicatiebeleid.	19 februari 2015
- Per notitie is een samenvatting en conclusie gegeven.

‘Juridisch advies nodig?’

Onze beschouwingen.

Een advocaat is wetenschappelijk opgeleid, heeft een eed afgelegd, is een maatschappelijk vertrouwenspersoon en draagt een gerespecteerd uniform. Maar is die te vertrouwen en betrouwbaar? Staat het eigenbelang en dat van zijn kantoor en zijn collega's niet altijd voorop? En waarom blijft dat zo in Nederland?

J.G. Scholten, Waagmeesters Bedrijfsadvies

1. Kunt u uw advocaat vertrouwen?

Datum: 21 januari 2014   Behandeld door: J.G. Scholten   Kenmerk: WBAwbdradvocatuur

A. Kunt u, ‘zonder twijfels’, uw advocaat vertrouwen en betrouwbaar noemen?

Onderstaand een aantal vragen en antwoorden die in het algemeen toepasbaar zijn in het civiele recht en gericht op ondernemingen.

1. Vraag uzelf eerst af wat het eigenbelang van uw advocaat (hij / zij) is.

In volgorde van belangrijkheid zijn dit met name:

- a. Zijn factuur betaald krijgen, dit is de korte termijn.
- b. Zijn collega’s te vriend houden, dit is de langere termijn.
Dit betekent het reglement van de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) strikt toepassen: collega’s nooit onheus bejegenen. Praktisch wil dit zeggen: ‘nooit afvallen’, zeker niet openlijk. Want dan doen collega’s dat ook niet bij hem. Je bent immers een grote familie met hetzelfde belang. Dit hangt samen met het ‘procesmonopolie’ dat advocaten hebben. Anders dan bij de kantonrechter heb je altijd een advocaat nodig, waardoor noodzakelijke concurrentie is uitgesloten. Met alle kwaliteitsrisico’s en prijsstijgingen van dien.
- c. De belangen van de opdrachtgever behartigen waar dat kan en passend is.

2. Vraag u daarna af wat uw advocaat voor u kan verzwijgen in verband met zijn eigenbelang.

- a. Hij heeft een beroepsaansprakelijkheidsverzekering.
Die schrijft voor dat als hij een ‘beroepsfoutje’ maakt, hij dat altijd moet ontkennen. Als hij zijn fout toegeeft kan de verzekeringsmaatschappij besluiten niet uit te keren. Voor opdrachtgever is dat wel even wennen want die begrijpt absoluut niet dat dit kan bestaan.
- b. Zijn aansprakelijkheid is vaak beperkt door zijn algemene voorwaarden en vaak gemaximeerd aan de door u betaalde factuurbedragen.
Claimen heeft dus weinig zin als u zijn, en deze door u geaccepteerde spelregels, gelooft. De algemene voorwaarden heeft hij niet voor niets gemaakt, die zijn er om hem te beschermen tegen u als opdrachtgever.
- c. Hij belt met de collega-advocaat van de tegenpartij (als die er is).
Samen komen zij er wel uit! Uiteraard rekening houdend met de antwoorden op vraag 1. Deze gesprekken en afspraken staan niet op papier richting u maar u betaalt er wel voor. Deze werkwijze past binnen de NOvA regels om ‘botsingen’ te voorkomen. Dit ‘afstemmen’ voorkomt ernstige discussie en biedt alle vrijheid en veiligheid.
- d. Advocaten onderling spreken elkaar niet aan op hun eigen fouten of die van hun opdrachtgevers als dat hen goed uitkomt.
Als zij dat doen dan gebeurt dat buiten u om en niet op papier. Als u hen aanspreekt op hun fouten dan ontkennen zij dat ‘in alle toonaarden’ en in lijn met het antwoord op punt 2.a voornoemd.
- e. Zij vertellen u niet vooraf wie zij als klant hebben of hadden.
Hetzelfde geldt voor hun kantoorgenoten etc.. Hierdoor kunnen tegenstrijdige posities ontstaan en zelfs ‘dubbele petten’. Het kan en mag niet maar ‘wat niet weet, wat niet deert’.
- f. Zij vertellen u niet vooraf hoe succesvol zij zijn in de uitoefening van hun beroep.
Praktisch gezien hebben zij altijd 50% kans van slagen. Natuurlijk ook 50% kans op het tegenovergestelde. Maar dat inzicht / die transparantie ontbreekt geheel terwijl dit wel uw belangrijkste succesfactor is bij het bepalen van uw keuze welke advocaat u het beste kunt kiezen.
- g. De beste houding van uw advocaat bestaat uit ‘spreken is zilver en zwijgen is goud’.
Hij maakt u niet wijzer dan nodig is. Een second opinion dient u te halen bij een goede en ervaren collega van hem.
- h. Deze criteria zijn uiteraard niet in het belang van u als opdrachtgever.
Nee, zij kunnen zelfs tegen u werken zonder dat u het weet.

- i. Elke vorm van onafhankelijk, objectief en zakelijk toezicht door de overheid ontbreekt. Als u het niet eens bent met uw advocaat kunt u klagen maar dat doet u uiteindelijk bij zijn collega's (tuchtrecht).
  - j. Uiteraard heeft de advocaat zwijgrecht, zowel naar zijn opdrachtgevers toe als tegenover de rechter, maar dat staat geheel los van zijn ‘spreekplicht’ over zijn eigen belangen en het recht op informatie ‘vooraf’ van zijn opdrachtgever.
3. Bijzondere functies zijn interessante alternatieven voor de advocaat.
Een advocaat die ‘bewindvoerder’ is (in een surseance van betaling), of curator (in een faillissement) is dan een specialist. Op grond van de wet geniet hij dan bijzondere voorrechten. Hierbij is de rechtbank opdrachtgever en ziet een ‘rechter-commissaris van de rechtbank’ toe op zijn functioneren. Maar omdat er hierbij geen functiescheiding is ingebouwd tussen de incasso van inkomsten en de declaratie van gewerkte uren, declareert die specialist ook de desbetreffende bankrekening leeg. Jammer voor de andere schuldeisers.
Wetenschappelijk onderzoek, waarin dit algemeen bekende fenomeen uitgebreid is onderzocht, ontbreekt en / of is niet gepubliceerd.
Wat hierbij opvalt is dat de regels van de NOVA ook steeds strikt van toepassing zijn. Klagen bij de bewindvoerder of curator heeft praktisch geen zin en de rechter-commissaris wimpelt iedereen af, mede omdat de kring van toegestane klagers zeer beperkt is gemaakt. Met termen als ‘er zijn geen aanwijzingen gevonden’, en ‘uit onderzoek blijkt dat de specialist goed werk aflevert’ en ‘in deze beschuldigingen herken ik die specialist niet’, is 99% van de klachten afgewimpeld door ‘de slager die zijn eigen vlees heeft goedgekeurd’.
4. Waarom maakt de ‘overheid’ aan deze ongewenste situaties geen einde?
Omdat het hier een zichzelf kopiërende miljardenindustrie betreft die gebaseerd is op ontelbare ‘Dark Rooms’, met name tussen en bij de welgestelden onder ons. Heeft u wel eens een schadeclaim gezien tegen een rechter-commissaris die enorm uit de bocht vloog in een faillissement waar de curator heeft geblunderd? Ook daar zijn ‘spelregels’ voor gemaakt.
5. Het antwoord op de vraag **Kunt u, ‘zonder twijfels’, uw advocaat vertrouwen en betrouwbaar noemen?** luidt: nee, tenzij hij schriftelijk verklaart dat alle bovengenoemde ‘kritiekpunten’ niet door hem zijn of worden toegepast. Inclusief een stevige boeteclausule voor het geval dit achteraf een onjuiste verklaring blijkt te zijn.
Uw advocaat heeft de regie en bepaalt het script voor zijn eigen toneelspel.
Gelet op zijn beroepseed is het systeem goed maar de mensen die het uitvoeren deugen doorgaans niet. Door gebrek aan inzicht, openheid en passende sancties zijn ervaringen uit het verleden in dezen een prima garantie voor voortgezet succes in de toekomst.

2. Kunt u op de rechtspraak vertrouwen?

Datum:
23 augustus 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBAwunwRechtspraak

B. Kunt u, ‘zonder twijfels’, op de rechtspraak vertrouwen en die betrouwbaar noemen?

Onderstaand een aantal vragen en antwoorden die in het algemeen toepasbaar zijn in het civiele recht en gericht op ondernemingen.

Eerder beantwoordden wij de vraag of u uw advocaat (m/v) kunt vertrouwen met ‘nee’ want:

- a. De advocaat zorgt eerst voor zichzelf, daarna goed voor zijn collega’s en vervolgens voor zijn opdrachtgever als dat passend is.
- b. Zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekering schrijft voor dat hij zijn ‘fouten’ moet ontkennen.
- c. De aansprakelijkheid probeert hij te beperken door zijn algemene voorwaarden, hetgeen niet kan.
- d. Hij belt over uw zaak met de collega van de tegenpartij (als die er is) en maakt afspraken.
- e. Advocaten onderling spreken elkaar niet aan op hun ‘eigen fouten’ als dat hen goed uitkomt.
- f. Zij vertellen u niet vooraf wie zij als klant hebben of hadden.
- g. De beste houding van uw advocaat bestaat uit ‘spreken is zilver en zwijgen is goud’.
- h. Deze criteria zijn uiteraard niet in het belang van u als opdrachtgever.
- i. Elke vorm van onafhankelijk, objectief en zakelijk toezicht door de overheid ontbreekt geheel.
- j. Uiteraard heeft de advocaat zwijgrecht, dat staat geheel los van zijn ‘spreekplicht’ over zijn eigen belangen, openheid over zijn werkwijze richting collega’s en het recht van zijn opdrachtgever om kwalitatieve informatie ‘vooraf’ te krijgen over door hem behaalde successen en falen.
- k. Bijzondere functies als curator en bewindvoerder zijn interessante alternatieven voor de advocaat omdat hun verdienmodel, de rechtsregels en de rechters hen nauwelijks beperkingen opleggen.

Voor de goede orde: er is dus niets mis met de maatschappelijke vertrouwensfunctie van advocaat, maar wel met hun verzwegen verdienmodel en het volstrekt ontbreken van transparantie en concurrentie.

Maar in de rechtspraak zijn niet alleen wetten van toepassing, onder andere ook de afspraken gemaakt tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie en de Nederlandse Orde van Advocaten. U behoort al die regels te kennen maar de advocaten leggen die u niet vooraf uit.

Welke zijn de belangrijkste ‘afspraken’ en gebruiken die u moet weten over de rechtspraak?

1. Advocaten hebben een wettelijk monopolie, buiten de kantonrechter kunt u niet om hen heen.
2. Het civiel recht is accusatoir. Dan neemt de rechter (m/v) een passieve houding aan en laat de procespartijen hun gang gaan. Daarna neemt hij een beslissing.
3. Het strafrecht is inquisitoir. Het onderzoek naar de ‘waarheid’ (lees: feiten) staat centraal. De rechter neemt een (pro)actieve houding aan en de verdachte is onderwerp van onderzoek. De aanklager (het Openbaar Ministerie) is de tegenpartij.
4. Tevens is er in het civiel recht de ‘afpraak’ dat de rechter niet zelf actief ‘meedenkt’. Dat heeft tot gevolg dat hij geen rekening houdt met feiten of relevante gegevens die niet door de eisende partij zijn aangedragen of door de gedaagde partij zijn ingebracht.
5. Advocaten (m/v) van procespartijen kunnen dus vooraf heimelijk met elkaar afspreken dat zij in een procedure ‘relevante gegevens’ niet, beperkt of cryptisch vermelden, zodat de rechter niet kan ingrijpen.
6. De plaatsvervangend rechter is altijd een advocaat uit de ‘buurt’ en werkzaam op een ‘goed bekendstaand’ advocatenkantoor. Een rechter mag geen advocaat zijn, een advocaat wel rechter!
7. Een procespartij kan door middel van zijn advocaat en diens netwerk ‘invloed’ uitoefenen op de keuze van de rechter die de zaak behandelt. Naast objectieve zijn subjectieve criteria van invloed.
8. De rechtbank bepaalt wie als rechter optreedt, ook dat is niet geheel objectief en zeker niet transparant.
9. De ‘nevenfuncties’ van rechters zijn openbaar. Dat betekent niet dat die gegevens volledig, juist en actueel zijn. Het netwerk van de rechter en zijn ‘contacten’ met inhoudelijke achtergronden is niet bekend.

10. De ‘nevenfuncties’ van advocaten zijn niet openbaar. Het netwerk van advocaten en zijn ‘contacten’ met inhoudelijke achtergronden is niet bekend.
11. Concurrentie houdt partijen scherp en kwaliteitsbewust. In de rechtspraak en de advocatuur is geen sprake van concurrentie. Daardoor kan ‘alles’ fout gaan zonder dat u het weet of hoort.
12. Leden van de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) zijn ‘gebonden’ om elkaar niet onheus te bejegenen. Daardoor is een kritische houding ‘over en weer’ niet aan de orde en niet openbaar.
13. De kwaliteit van een advocaat is onbekend en blijft onbekend. Toezichthouders zorgen voor ‘transparantie’ maar in de advocatuur is de eigen brancheorganisatie NOvA zelf haar wettelijke toezichthouder.
14. Kritiek op rechters, in welke vorm dan ook, is ongepast. Slecht functionerende rechters krijgen promotie en veel vonnissen van rechtbanken over ‘vervanging’ van een rechter zijn niet bekend of onnavolgbaar qua inhoud.
15. Bij advocaten, en afgeleid daarvan bij vonnissen, is het niet van belang wat er wordt gezegd, beloofd, geschreven, gesuggereerd, etc.. Van veel groter belang is daarbij wat is verzwegen, ‘volgens afspraak’ verzwegen wordt (schikkingen), weggelaten, ontkend, vermeden etc..
16. De wet is er voor de vrienden, de interpretatie van de wet is er voor de tegenpartij (lees: vijanden).
17. Eén getuige is geen getuige, één verklaring is geen verklaring, behalve die van de advocaat.
18. Conclusies zijn snel getrokken, de juiste onderbouwing en motivering ervan ontbreekt veelal.
19. Een advocaat kan zowel een redenering als een doelredenering gebruiken.
20. De meeste verklaringen achter conclusies of stellingen van advocaten zijn niet gerelateerd aan de feitelijke situatie maar aan de belangen van de auteur.
21. De stellingen van een advocaat verworden tot ‘waarheden’ als er geen tijdig verweer is gemaakt.
22. De meest effectieve actie van de advocatuur is die van ‘dreigen’, hoe genaamd ook. De enige effectieve tegenactie is die van publiceren van het feitelijk verweer.
23. De ontkenningstrategie van rechtbank en advocatuur is opgebouwd uit fasen. De enige effectieve tegenactie is die van publiceren van het feitelijk verweer.
24. De bewindvoerder, de curator etc., het zijn specifieke functies voorbehouden aan advocatuur. Daarbij is altijd van belang dat de rechtbank opdrachtgever hiertoe is en uit hoofde daarvan is zij verantwoordelijk en aansprakelijk voor wat de bewindvoerder en curator etc. doen en laten.
25. Gevraagd en gekregen vertrouwen is veelal gebaseerd op vermeende verwachtingen / perceptie, niet op feiten. Het onbekende is echter veel belangrijker dan het bekende. Vertrouwenspersonen blokkeren de ratio op een uiterst geraffineerde manier, inclusief vermeend ‘functioneel’ gezag.
26. Boodschap en boodschapper zijn wezenlijk verschillende onderwerpen en niet alleen in het recht.
27. Recht kan wezenlijk losstaan van de realiteit, als de keerzijde van de onrechtvaardigheid en onrechtmatigheid van het standpunt van de tegenpartij (geen tijdige conclusie van antwoord en een verstekvonnis).
28. Heeft u ooit een vonnis gezien waarin de rechter de ‘onzin’ van een advocaat veroordeelde?

Samenvatting en conclusie: het wettelijk monopolie van de advocaat in rechtspraak, het gedrag en de heimelijke werkwijze van de advocaat, het feit dat de civiele rechter alleen kan en mag reageren op wat er in de aangeleverde stukken staat (en niet zelf aanvullend op onderzoek uitgaat naar de waarheid!) en de afspraken die advocaten met elkaar heimelijk vooraf kunnen maken over hoe en wat, kunnen ertoe leiden dat elke rechtszaak door de betreffende advocaat / advocaten wordt beslist en niet door de rechter. De toepasselijke regelgeving staat dit uitdrukkelijk toe en dit is gedoogd door het Ministerie / de rechters etc..

Het antwoord op de vraag **Kunt u, ‘zonder twijfels’, op de rechtspraak vertrouwen en die betrouwbaar noemen?** luidt: nee! Het rechtssysteem en de rechtsregels bieden te veel ruimte aan de advocatuur om hun eigen belangen te dienen, te weten continuatie van hun verzwegen verdienmodel en het volstrekt ontbreken van transparantie en concurrentie daarbij. Onbegrijpelijk, maar het kan en mag!

De oplossing is dat de advocatuur geen enkele rol meer speelt in de rechtszaal en de rechtszaken en de rechters weer gaan functioneren zoals de oorspronkelijke vrederechter, zoals het ooit (bedoeld) was.

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

3. Kunt u op curatoren vertrouwen?

Datum:
9 oktober 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBAwunwCurator&Verslagen

C. Kunt u, ‘zonder twijfels’, op curatoren en hun verslagen vertrouwen en die betrouwbaar noemen?

Onderstaand een aantal vragen en antwoorden die in het algemeen toepasbaar zijn in het civiele recht en gericht op ondernemingen.

Bijgaand treft u een samenvatting aan van een aantal faillissementsverslagen. De meeste faillissementen zijn een adviesrelatie van ons geweest, enkele faillissementen kennen wij vanuit vragen aan ons over het functioneren van de rechter en / of de curator in het desbetreffende faillissement.

De financiële verslagen van de curator zijn vaak opgenomen in de faillissementsverslagen. De financiële verslagen zijn vaak interessant omdat zij de financiële belangen van de curator inzichtelijk maken in relatie tot die van alle andere schuldeisers in het faillissement. Een gevoelig en actueel onderwerp.

De voorlopige algemene **conclusie** uit deze samenvatting moet zijn dat de Rechter-Commissaris de boedel laat leeg declareren door de curator ten koste van alle andere crediteuren. Dit beeld bestaat al 10-tallen jaren op de rechtsfaculteiten en bij het Nederlandse bedrijfsleven. Maar er is, wonderlijk, geen enkel wetenschappelijk onderzoek voor het gewone publiek beschikbaar waaruit dit ook blijkt. Dit zou voor u aanleiding moeten zijn om naar dit ‘oneigenlijke verschijnsel’ een onafhankelijk, objectief en zakelijk onderzoek in te laten stellen.

Onze andere bevindingen op hoofdlijnen treft u onderstaand aan.

1. De BTW is niet altijd juist verwerkt in de financiële verslagen, met name niet de af te dragen BTW uit inkomsten van de boedel. Hoe staat het met de Btw-aangiften?
2. Het is gebruikelijk dat de Rechter-Commissaris (RC) (hoor)zittingen zelf voor zit. Dat biedt de mogelijkheid om elke onregelmatigheid eigenhandig weg te werken of op te lossen zonder dat derden ervan weten en toezien op de juiste correcties daarbij.
3. Het komt voor dat de curator in de verslagen een nadere uitleg geeft over zijn motivatie achter genomen besluiten en / of een bestuurder nader onder de loep neemt en aangeeft wat en waarom hij verkeerd heeft gedaan, inclusief de omvang van de verdenking. Dat laatste wekt de schijn van chantage en creëert een ‘slachtoffer’. Ook is er een voorbeeld van een verslag waarin de curator bewust de bedragen van debiteuren te laag en het bedrag van de crediteuren te hoog vermeldt.
4. De RC controleert de urenspecificatie van de curator niet daadwerkelijk. Gelet op de gemiddelde tarieven die uit de samenvatting blijken (incl. BTW) is dit wel strikt noodzakelijk.
5. De tarieven van de curator zijn gebaseerd op ‘ervaring’ maar staan los van realisatie daarvan in een gewone advocatenpraktijk. Zeker in deze tijd van economisch moeilijke jaren.
6. Het argument dat een goed gevulde boedelrekening een lege boedelrekening moet compenseren voor een en dezelfde curator is volstrekt oneigenlijk. Immers, dit gaat ten koste van alle andere crediteuren.
7. Benoeming van een tweede curator is iets anders dan vervanging van de bestaande curator. En de motivatie daarachter is bewust niet openbaar?
8. Waaruit blijkt dat de faillissementsverslagen onafhankelijk, objectief en zakelijk zijn opgesteld?
9. Er zijn landelijk geldende voorschriften voor het maken en invullen van een faillissementsverslag. Hoe komt het dan dat er regelmatig te late en onjuist ingevulde verslagen verschijnen? Het zijn meestal de uren van en de uitkeringen aan de curator die daarin ontbreken.
10. Wie betaalt de rekening van de curator als deze een procedure verliest of daarin fouten maakt?
11. Op en rond faillissementen bestaan de meeste ‘dark rooms’, situaties waarbij altijd iedereen overal het zwijgen toe doet. Anders gezegd, elke vorm van transparantie ontbreekt. Nu is het bekend dat advocaten, curatoren en rechters geen fouten maken maar de arrogantie is groot en het machtsvertoon indrukwekkend.

12. In dit kader (punt 11) is ook geen optie voor een second opinion beschikbaar. Regel één is dat de curator altijd gelijk heeft. Regel twee luidt dat als de curator ongelijk heeft, regel één in werking treedt. Zie onze notitie van 21 januari jl. over de advocatuur en onze oplossing daarvoor alsmede die van 23 augustus jl. over de rechtspraak met onze suggestie voor verbetering daarvan.
13. Als de curator gaat procederen, met welke motief dan ook, dan is de eventuele opbrengst daaruit per definitie voor de boedel en dus voor de curator. Dat is toch een onzuiver motief vanuit de boedel, alle andere crediteuren en de curator bezien? Dit verklaart ook waarom in de 80-er jaren van de vorige eeuw de Pauliana-periode is verlengd van 3 maanden naar een jaar. De curator is steeds de begunstigde hiervan.
14. De curator in het algemeen gedraagt zich als een ‘soeverein’. Het is hem bekend dat hij door zowel de faillissementswet, het Openbaar Ministerie als de RC in bescherming wordt genomen omdat ‘gefaillieerde’ zich wel zal hebben ‘misdragen’. Vaak is gefaillieerde ook een fraudeur gelet op de voorgenomen wetwijzigingen van uw ministerie. Maar de curator mag wel steeds de boedel leeg declareren, dat staat niet en nooit openbaar ter discussie. En als dat ter discussie staat, dan zwijgen alle betrokkenen eensgezind als het graf, inclusief de collega-curatoren.
15. In één faillissement verkoopt de curator de inventaris onderhands voor € 50.000,- incl. BTW minder dan uit de taxatie blijkt, terwijl een internetverkoop voor de hand lag. De schade voor de 2e pandhouder komt niet voor vergoeding in aanmerking omdat de RC zich baseert op het standpunt dat ‘uit het onderzoek van de curator voldoende duidelijk is dat er niets verkeerd is gegaan’. Het zal je rechter en je rechtbank maar zijn die dit durft te schrijven.
16. En wat als de curator 348 uur nodig heeft om € 49.000,- binnen te halen uit inventaris en debiteuren en daarna het faillissement op te heffen wegens gebrek aan baten?
17. Bent u op de hoogte van het bestaan van een ‘onfortuinlijke beroepsfout’ gemaakt door een curator?
18. Kan het zijn dat een curator procedeert op kosten van een garantieregeling van twee ministeries en dat later blijkt dat het Hof hem grotendeels in het ongelijk stelt maar dat zijn uren (ca. 1.000 wel te verstaan) wel worden vergoed? Zo ja, dan is de curator de enige die belang en baat heeft gehad bij procederen.
19. Wij treden later in detail per faillissement als daar behoefte aan bestaat of wanneer wij het opportuun c.q. conveniërend achten.

Om een groot aantal zwakke punten in de uitvoering van de faillissementswet weg te werken kunt u aan het volgende denken.

- i. Op elke rechtbank komt een dependance van het OM van waaruit alle lopende en nieuwe faillissementen worden behandeld door specialisten in loondienst die elk jaar van standplaats wisselen.
- ii. Deze dependance beschikt over een poule van eigen (lands)advocaten die als curator optreden tegen een gebruikelijk uurtarief zoals dat in loondienst gebruikelijk is.
- iii. Deze dependance kan, naast haar eigen (lands)advocaten, commerciële advocaten de gelegenheid geven om ‘in te schrijven’ op een toe te kennen faillissement.
- iv. Hierdoor zullen de boedelkosten in faillissementen zeer fors dalen en krijgen alle andere crediteuren een deel van hun vordering terug.
- v. De bestrijding van fraude en het procederen is daarmee ook in eigen hand ondergebracht.

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

Bijlage: curatoren en faillissementsverslagen
WBAwbdFinVerslagCur.xlsx.pdf

4. Kunt u het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen?

Datum:
27 oktober 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
Wat u moet weten over het Ministerie van
Veiligheid en Justitie

Kunt u, ‘zonder twijfels’, op het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen en die betrouwbaar noemen?

Onderstaand een drietal vragen en antwoorden die in het algemeen toepasbaar zijn in het civiele recht en gericht op ondernemingen.

De advocatuur.

Eerder beantwoordden wij de vraag of u uw advocaat (m/v) kunt vertrouwen met ‘nee’ want:

- l. De advocaat zorgt eerst voor zichzelf, daarna goed voor zijn collega's en vervolgens voor zijn opdrachtgever als dat passend is.
- m. Zijn beroepsaansprakelijkheidsverzekering schrijft voor dat hij zijn ‘fouten’ moet ontkennen.
- n. De aansprakelijkheid probeert hij te beperken door zijn algemene voorwaarden, hetgeen niet kan.
- o. Hij belt over uw zaak met de collega van de tegenpartij (als die er is) en maakt afspraken.
- p. Advocaten onderling spreken elkaar niet aan op hun ‘eigen fouten’ als dat hen goed uitkomt.
- q. Zij vertellen u niet vooraf wie zij als klant hebben of hadden.
- r. De beste houding van uw advocaat bestaat uit ‘spreken is zilver en zwijgen is goud’.
- s. Deze criteria zijn uiteraard niet in het belang van u als opdrachtgever.
- t. Elke vorm van onafhankelijk, objectief en zakelijk toezicht door de overheid ontbreekt geheel.
- u. Uiteraard heeft de advocaat zwijgrecht, dat staat geheel los van zijn ‘spreekplicht’ over zijn eigen belangen, openheid over zijn werkwijze richting collega's en het recht van zijn opdrachtgever om kwalitatieve informatie ‘vooraf’ te krijgen over door hem behaalde successen en falen.
- v. Bijzondere functies als curator en bewindvoerder zijn interessante alternatieven voor de advocaat omdat hun verdienmodel, de rechtsregels en de rechters hen nauwelijks beperkingen opleggen.

Voor de goede orde: er is dus niets mis met de maatschappelijke vertrouwensfunctie van advocaat, maar wel met hun verzwegen verdienmodel en het volstrekt ontbreken van transparantie en concurrentie.

Curatoren en faillissementsverslagen.

Eerder beantwoordden wij de vraag of u curatoren en hun verslagen kunt vertrouwen met ‘nee’ want:

- a. De voorlopige algemene conclusie uit onze samenvatting moet zijn dat de Rechter-Commissaris de boedel laat leeg declareren door de curator ten koste van alle andere crediteuren.
- b. De BTW is niet altijd juist verwerkt in de financiële verslagen, met name niet de af te dragen BTW uit inkomsten van de boedel.
- c. Het is gebruikelijk dat de Rechter-Commissaris (RC) (hoor)zittingen zelf voor zit. Dat biedt de mogelijkheid om elke onregelmatigheid eigenhandig weg te werken.
- d. Het komt voor dat de curator in de verslagen een nadere uitleg geeft over zijn motivatie achter genomen besluiten en / of een bestuurder nader onder de loep neemt en aangeeft wat en waarom hij verkeerd heeft gedaan, inclusief de omvang van de verdenking. Dat laatste wekt de schijn van chantage en creëert een ‘slachtoffer’. Ook is er een voorbeeld van een verslag waarin de curator bewust de bedragen van debiteuren te laag en het bedrag van de crediteuren te hoog vermeldt.
- e. De RC controleert de urenspecificatie van de curator niet daadwerkelijk.
- f. De tarieven van de curator zijn gebaseerd op ‘ervaring’ maar staan los van realisatie daarvan in een gewone advocatenpraktijk.
- g. Het argument dat een goed gevulde boedelrekening een lege boedelrekening moet compenseren voor een en dezelfde curator is volstrekt oneigenlijk.
- h. Benoeming van een tweede curator is iets anders dan vervanging van de bestaande curator.
- i. Waaruit blijkt dat de faillissementsverslagen onafhankelijk, objectief en zakelijk zijn opgesteld?
- j. Er zijn landelijk geldende voorschriften voor het maken en invullen van een faillissementsverslag.

- k. Wie betaalt de rekening van de curator als deze een procedure verliest of fouten maakt?
- l. Op en rond faillissementen bestaan de meeste ‘dark rooms’, situaties waarbij altijd iedereen overal het zwijgen toe doet. Anders gezegd, elke vorm van transparantie ontbreekt.
- m. In dit kader (punt l) is ook geen optie voor een second opinion beschikbaar.
  - a. Als de curator gaat procederen, met welke motief dan ook, dan is de eventuele opbrengst daaruit per definitie voor de boedel en dus voor de curator. Dat is toch een onzuiver motief vanuit de boedel, alle andere crediteuren en de curator bezien? Dit verklaart ook waarom in de 80-er jaren van de vorige eeuw de Pauliana-periode is verlengd van 3 maanden naar een jaar. De curator is steeds de begunstigde hiervan.
  - b. De curator in het algemeen gedraagt zich als een ‘soeverein’. Het is hem bekend dat hij door zowel de faillissementswet, het Openbaar Ministerie als de RC in bescherming wordt genomen omdat ‘gefaillieerde’ zich wel zal hebben ‘misdragen’.
  - c. In één faillissement verkoopt de curator de inventaris onderhands voor € 50.000,- incl. BTW minder dan de taxatie aangeeft, terwijl een internetverkoop voor de hand lag. De schade voor de tweede pandhouder komt niet voor vergoeding in aanmerking omdat de RC zich baseert op het standpunt dat ‘uit het onderzoek van de curator voldoende duidelijk is dat er niets verkeerd is gegaan’.
  - d. En wat als de curator 348 uur nodig heeft om € 49.000,- binnen te halen uit inventaris en debiteuren om daarna het faillissement op te heffen wegens gebrek aan baten?
  - e. Bent u op de hoogte van het bestaan van een ‘onfortuinlijke beroepsfout’ gemaakt door een curator?
  - f. Kan het zijn dat een curator procedeert op kosten van een garantieregeling van twee ministeries en dat later blijkt dat het Hof hem grotendeels in het ongelijk stelt maar dat zijn uren (ca. 1.000 wel te verstaan) wel worden vergoed?
  - g. Wij treden later in detail per faillissement als daar behoefte aan bestaat of wanneer wij het opportuun c.q. conveniënt achten.

De rechtspraak.

Eerder beantwoordden wij de vraag of u de rechtspraak kunt vertrouwen met ‘nee’ want:

- a. U behoort alle ‘juridische spelregels’ te kennen maar de advocaten leggen die u niet vooraf uit.
- b. Advocaten hebben een wettelijk monopolie, buiten de kantonrechter kunt u niet om hen heen.
- c. De rechter (m/v) neemt een passieve houding aan en laat de procespartijen hun gang gaan.
- d. Tevens is er de ‘afpraak’ dat de rechter niet zelf actief ‘meedenkt’. Dat heeft tot gevolg dat hij geen rekening houdt met feiten of relevante gegevens die niet door partijen zijn aangedragen.
- e. Advocaten (m/v) van procespartijen kunnen dus vooraf heimelijk met elkaar afspraken maken.
- f. De plaatsvervangend rechter is altijd een advocaat uit de ‘buurt’ en werkzaam op een ‘goed bekendstaand’ advocatenkantoor. Een rechter mag geen advocaat zijn, een advocaat wel rechter!
- g. Een procespartij kan door middel van zijn advocaat en diens netwerk ‘invloed’ uitoefenen op de keuze van de rechter die de zaak behandelt.
- h. De rechtbank bepaalt wie als rechter optreedt, ook dat is niet objectief en transparant.
- i. De ‘nevenfuncties’ van rechters zijn openbaar. Het netwerk van de rechter en zijn ‘contacten’ met inhoudelijke achtergronden is niet bekend.
- j. De ‘nevenfuncties’ van advocaten zijn niet openbaar. Het netwerk van advocaten en zijn ‘contacten’ met inhoudelijke achtergronden is niet bekend.
- k. Concurrentie houdt partijen scherp en kwaliteitsbewust. In de rechtspraak en de advocatuur is geen sprake van concurrentie. Daardoor kan ‘alles’ fout gaan zonder dat u het weet of hoort.
- l. Leden van de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) zijn ‘gebonden’ om elkaar niet onheus te bejegenen. Daardoor is een kritische houding ‘over en weer’ niet aan de orde en niet openbaar.
- m. De kwaliteit van een advocaat is onbekend en blijft onbekend.
- n. Kritiek op rechters, in welke vorm dan ook, is ongepast.
- o. Bij advocaten, en afgeleid daarvan bij vonnissen, is het van belang wat daarbij is verzwegen, ‘volgens afspraak’ verzwegen wordt (schikkingen), weggelaten, ontkend, vermeden etc..
- p. De wet is er voor de vrienden, de interpretatie van de wet is er voor de tegenpartij.
- q. Eén getuige is geen getuige, één verklaring is geen verklaring, behalve die van de advocaat.
- r. Conclusies zijn snel getrokken, de juiste onderbouwing en motivering ervan ontbreekt veelal.

‘Juridisch advies nodig?’

- s. Een advocaat kan zowel een redenering als een doelredenering gebruiken.
- t. De meeste verklaringen achter conclusies of stellingen van advocaten zijn niet gerelateerd aan de feitelijke situatie maar achteraf bedacht en geredeneer naar het doel.
- u. De stellingen van een advocaat verworden tot ‘waarheden’ als er geen tijdig verweer is gemaakt.
- v. De meest effectieve actie van de advocatuur is die van ‘dreigen’, hoe genaamd ook. De enige effectieve tegenactie is die van publiceren van het feitelijk verweer.
- w. De ontkeningsstrategie van rechtbank en advocatuur is opgebouwd uit fasen. De enige effectieve tegenactie is die van publiceren van het feitelijk verweer.
- x. De bewindvoerder, de curator etc., het zijn specifieke functies voorbehouden aan advocatuur. Daarbij is altijd van belang dat de rechtbank opdrachtgever is en verantwoordelijk en aansprakelijk is voor wat zij doen en laten.
- y. Gevraagd en gekregen vertrouwen is veelal gebaseerd op vermeende verwachtingen / perceptie, niet op feiten. Vertrouwenspersonen blokkeren de ratio op een uiterst geraffineerde manier.
- z. Boodschap en boodschapper zijn wezenlijk verschillende onderwerpen en niet alleen in het recht.
- aa. Recht kan wezenlijk losstaan van de realiteit, het is dan als de keerzijde van de onrechtvaardigheid en onrechtmatigheid (verstekvonnissen).
- bb. Heeft u ooit een vonnis gezien waarin de rechter de ‘onzin’ van een advocaat veroordeelt?

Het wettelijk monopolie van de advocaat in rechtspraak, het gedrag en de heimelijke werkwijze van de advocaat, het feit dat de rechter alleen kan en mag reageren op wat er in de stukken staat of later is gezegd (en niet zelf aanvullend op onderzoek uitgaat!) en de afspraken die advocaten met elkaar heimelijk vooraf onderling kunnen maken, kunnen ertoe leiden dat elke rechtszaak door de betreffende advocaten wordt beslist en niet door de rechter.

Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Kunt u, ‘zonder twijfels’, op het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen en die betrouwbaar noemen? Ook hierop moet het antwoord ‘nee’ zijn.

Want als de advocaat in zijn werkzaamheden kan en mag manipuleren, de advocaten in een procedure onderling afspraken kunnen maken en de rechter kunnen manipuleren, de rechter zelf kan manipuleren en de rechter-commissaris de curator op grond van de Faillissementswet de boedelrekening leeg laat declareren etc., op wie kan de rechtzoekende ondernemer c.s. dan wel vertrouwen en wie kan hij dan betrouwbaar noemen?

Er zijn ons geen initiatieven of beleidsmatige doelstellingen bekend, van wie dan ook, die een einde proberen te maken aan deze onverkwikkelijke maar uiterst reële situatie.

Er is geen sprake van ‘Fair Play’ door deze wetenschappelijk opgeleide betrokkenen die beëdigd zijn, een monopolypositie hebben verworven en ook nog eens een maatschappelijke vertrouwenspositie bezetten. Hoe bestaat het?

Met deze wetenschap van ‘vandaag’ moet dit vanmiddag al worden aangepakt!

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

5. Wat u niet weet over de faillissementswet.

Datum: 9 december 2014   Behandeld door: J.G. Scholten   Kenmerk: WBA / wunw / Faillissementswet, Curator en NOvA

Wat u niet weet over de faillissementswet, geheime afspraken tussen advocaten onderling en de samenhang met het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie bij het civiele recht / ondernemingen.

De structuur van deze notitie.

- A. De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij.
- B. De geheime praktijken van de advocatuur in het algemeen.
- C. De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator.
- D. Samenvatting en conclusie.

A. De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij.

- i. Wat is het doel van de faillissementswet?
Volgens de curator / alle curatoren c.s. is dat het ‘belang van de schuldeisers dienen’.
- ii. Wat is de effectieve uitwerking van de faillissementswet?
Dat de schuldeisers nagenoeg nooit iets krijgen.
- iii. Hoe verklaren we het verschil tussen wettelijk doel en praktische uitwerking?
Dan moeten we eerst het ‘verschil’ aantonen alvorens dat te kunnen analyseren en beoordelen. Probleem is dan dat noch de curatoren hun stelling kunnen bewijzen (omdat er geen wetenschappelijk onderzoek publiekelijk over rapporteert) noch de schuldeisers hun stelling kunnen bewijzen (en wel om dezelfde redenen).
Maar publiek geheim is dat schuldeisers altijd volledig achter het net vissen, zeker als ze geen wettelijke voorrechten hebben.
En publiek geheim is ook dat curatoren niet transparant zijn over hun inkomsten uit faillissementen en dat de rechtbank c.q. de faillissementswet hen daartoe alle ruimte geeft. De curatoren kunnen, algemeen gesteld, de opbrengsten uit de verzilverde bezittingen die gereserveerd zijn op de ‘boedelrekening’, geheel weg declareren, met toestemming van de RC.

U kunt raden waarom er geen wetenschappelijk onderzoek met deze ‘resultaten’ is gepubliceerd tot nu toe. Want dat zou aantonen dat de huidige situatie niet uitpakt zoals de curatoren het uitleggen en dat daarmee hun oneigenlijke en bevoorrechte positie geheel ten onrechte bestond en nog steeds bestaat. Daarbij de opmerking dat de curator geen schuldeiser is op het moment dat het faillissement wordt uitgesproken maar dat de wet de curator tot bevoorrecht schuldeiser maakt. En de wetgever heeft, op advies van onder andere de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) dit bewust zo geregeld. De tekst van de faillissementswet spreekt in alle gevallen in het voordeel van de boedel c.q. de curator, direct en indirect.

- iv. Waarom repareert de wetgever dit maatschappelijke probleem niet onmiddellijk?
Omdat de wetgever, dat wil zeggen de Tweede en Eerste Kamer, het bestaande systeem wel goed vinden zoals dat is! Een grove analyse van de aanwezige krachten.
  - a. De opzet van de huidige faillissementswet versterkt het ‘verdienmodel’ van de advocatuur. Dat doel en middel (beoordeling curator) en oorzaak en gevolg (financiële schade bij de schuldeisers) zo verkeerd uitpakken voor de maatschappij is tot nu toe niet relevant bevonden door het Ministerie van Veiligheid en Justitie inclusief het Openbaar Ministerie.
  - b. De spelers op dit terrein, het Ministerie, het OM, de rechtbank c.q. de RC, de NOvA en met name het bankwezen hebben allemaal een soort ‘monopolypositie’ en een gezamenlijke machtspositie (lees: lobbykracht bij de Tweede en Eerste Kamer). Kennelijk hebben zij er, individueel danwel gezamenlijk en heimelijk belang bij dit niet te veranderen en zo te laten als het is. Ondanks de maatschappelijke schade die in de miljarden euro’s per jaar loopt.

- c. De spelers voornoemd hebben er alle belang bij dat deze financiële kant van de afwikkeling van faillissementen ‘volstrekt ondoorzichtig’ is en blijft. Met name de advocatuur c.q. de NOvA is daar erg op gesteld. Wat niet weet wat ook niet deert en verleidt. De machtspositie van deze spelers ontstaat ook omdat ‘achter de schermen geheime afspraken’ mogelijk zijn.
- d. De tegenkrachten, met name de gefailleerden of personen achter de gefailleerden, zijn niet georganiseerd. Elk individu dat met een curator te maken krijgt moet, voor zichzelf strijden, vaak zonder geld daarvoor te bezitten. Gefailleerden hebben geen rechten maar wel plichten! Wat hieraan ook ontbreekt is een adequaat toezichthouder die voor de belangen van de gedupeerden opkomt en hun rechten verdedigt. Maar in de kern is het reglement van de NOvA een probleem. Hieruit volgt dat een advocaat het een collega advocaat / curator niet moeilijk maakt, een curator is immers ook en gelijktijdig een commercieel advocaat. Zij lossen het samen wel op en vertellen de klager niet alles. Hun onderlinge belangen zijn altijd belangrijker dan die van een klant. Zie ook www.bedrijfsadviseur.biz, stekeligheden en daarna ‘juridisch advies nodig? Advocatuur, rechtspraak en curatoren inclusief het Ministerie werken totaal anders dan wat u mag verwachten van hen. Wees voorzichtig met hen uw vertrouwen te geven.
- v. Wat is het geldelijk belang bij belanghebbenden?
De maatschappelijke schade is jaarlijks € 2 á 3 miljard. Bedenk dat ook de belastingdienst aan omzetbelasting, loonheffing etc. heel veel schade ondervindt door het uitblijven van betaling. In de advocatuur zullen de bruto inkomsten rond de € 1 miljard belopen, incl. BTW.. Deze schattingen zijn gebaseerd op grove benaderingen, landelijke gegevens zijn hierover niet gepubliceerd noch publiekelijk beschikbaar(?). De schade bij de eigenaren van gefailleerde ondernemingen is moeilijker te benaderen.
- vi. Andere systematische en georganiseerde maatschappelijke gevolgen?
De rol van de advocatuur in onze maatschappij is bijna niet te onderschatten. Lees onze notities voornoemd over de werking van de advocatuur, rechtspraak, curatoren en wat het Ministerie hieraan doet. Als onze conclusies juist zijn en deze personen niet zijn te vertrouwen en niet betrouwbaar zijn te noemen, dan is dat een op zichzelf staande systeemcrash (1). Het wordt nog erger als de gang van zaken rond faillissementen, en met name die van de rol van curatoren die daarbij werkzaam zijn, ter discussie komt te staan. Als de faillissementswet systematisch en georganiseerd de curator bevoordeelt, dan gaat dit ten koste van alle andere maatschappelijke betrokkenen, waaronder de belastingdienst, UWV etc. en de schuldeisers zonder voorrechten. Nogmaals, wetenschappelijke publicaties met inzichtelijke en cijfermatige conclusies zijn niet openbaar beschikbaar. Op zich is dat al een bijzonder belangrijk en indringend signaal en veelzeggend teken aan de wand.
- vii. Nieuw perspectief?
De Minister van Veiligheid en Justitie is voornemens om fraudebestrijding, die zeker ook voorkomt bij faillissementen, aan de wettelijke taak van de curator toe te voegen. Als de curator aangifte doet van fraude in een faillissement zal strafrechtelijke vervolging veel vaker voorkomen dan nu het geval is. En daarmee zal frauduleus handelen bij faillissementen beter te bestrijden zijn?

Op papier althans.

Want de curator is op dit moment volgens de wet al onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten. Feitelijk betekent dit dat de curator nog meer (rechts)middelen tot zijn beschikking krijgt om geldelijk bevoorrecht te zijn in een faillissement. In onze maatschappij zijn de laatste jaren veel nieuwe regels ontstaan om ‘functiescheiding’ aan te brengen binnen financiële adviseurschappen, financiële functies en financiële regelingen (bonussen) bij met name het bank- en verzekeringswezen. Hoe kan het dat het curatorschap zich in een tegenovergestelde richting ontwikkelt? Is het effect van de NOvA-lobby in de Tweede en Eerste Kamer dan sterker dan het maatschappelijk besef terzake realiteit en actualiteit van de Kamerleden in dezen? Is functiescheiding echt overbodig?

Terzijde zij opgemerkt dat de NOvA / de advocatuur ‘onlangs’ geen extern toezichthouder heeft gekregen in dit kader. De advocatuur houdt toezicht op zichzelf en controleert zichzelf. De

advocatuur is wel te vertrouwen en wel betrouwbaar dus? Papier is geduldig en mooie plannen en verwachtingen belangrijker dan de praktijk in de ogen van politici en politieke bestuurders?

De slotsom?

Het verdienmodel van de curator cumuleert verder en het is de vraag of die functie wel in goede handen is bij de commerciële advocatuur! De curator is niet onafhankelijk, niet objectief en niet de zakelijk deskundige, hij is, door de wettekst (!), persoonlijk belanghebbende (gemaakt!) bij een zo groot mogelijke geldstroom uit een faillissement. Met als gevolg dat als er geen geld voor de curator beschikbaar is hij ernaar op zoek gaat. En vindt hij dan nog geen geld, dan heft hij het faillissement op ‘wegens gebrek aan baten’! De huidige en nieuwe wettekst creëert dus een ‘farce majeure’ voor de al maatschappelijk benadeelde andere partijen! Wij hebben op basis van praktische ervaringen geen vertrouwen in de bestaande structuren, instituten, wetgeving en toezichthouders noch achten wij die betrouwbaar. Let wel: het gaat om de personen die daar werken en die niet te vertrouwen zijn en niet betrouwbaar zijn.

In de bijlage ‘overzicht curatoren en faillissementsverslagen’ (**bijlage**) geven de kolommen ‘€ declaratie curator’ en ‘% curator van boedelrekening’ globaal inzicht in het leeg declareren van de boedelrekening door de curatoren van de door ons onderzochte faillissementen.

B. De geheime praktijken van de advocatuur in het algemeen.

Het gedrag en de werkwijze van de advocatuur en haar belangenbehartiger NOvA hebben wij vastgelegd in drie notities over de advocatuur, de rechtspraak en de curatoren. Wij zien de advocatuur als een Gilde en elk van de deelnemers heeft een ‘niet aanvalsverdrag’ getekend in de vorm van het reglement van de NOvA. Advocaten maken het elkaar niet lastig; prettiger kunnen zij het niet maken, wel profijtelijker?

1. Reciprociteit tussen de advocaten onderling in het algemeen.

Van het allergrootste belang is de reciprociteit onder advocaten, dat wil zeggen wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer. Deze is min of meer gedwongen ingegeven door het feit dat zij ‘naar buiten toe’ elkaar, onderling, niet afvallen. Zulks op grond van het NOvA-reglement. Het met elkaar afrekenen gebeurt wel degelijk maar ‘achter de schermen’, als vast onderdeel van het verdienmodel. Als de ene advocaat de andere helpt (!), hoe, waar, wanneer, waarmee, hoeveel en hoe vaak ook, dan ontstaat het recht op een wederdienst. Die wederdienst kan en mag ten koste gaan van de opdrachtgever mits deze maar niets in de gaten heeft. Eigenlijk is dit een goed bewaard geheim waarbij elk ‘geheim’ (lees: hulp) in de toekomst onopvallend en stil uiteindelijk geld oplevert. Een soort goodwill maar dan een ‘tegoed’ van collega’s die mogelijk ten koste gaat van de betrouwbaarheid en betrouwbaarheid van de rechtsgang en alle andere dienstverlening waaronder geheime schikkingen etc.! Geruisloos en onopvallend! Is dit legaal conform de bestaande nationale-, EU- en wereldwijde wetgeving? NB: wat voor de advocatuur geldt, is ook van toepassing op politici, bestuurders, monopolisten etc.?

2. Dark rooms in het bijzonder.

Dat is een geheime afspraak tussen partijen met het doel dat die partijen daar beter van worden. Bij voorkeur gebeurt dit collegiaal en dan is het een vorm van historisch cliënte isme. Het recht ontstaat op enig moment maar de ‘verrekening’ ervan gebeurt later en ‘stiekem’. Het mag niet maar het gebeurt wel mede omdat er geen of nauwelijks controle op mogelijk is. De vervelende kant hiervan is dat het incasseren van dit ‘eigen belang’ via reciprociteit ten koste gaat van een andere partij (lees opdrachtgever van die advocaat) en natuurlijk in het geheim, met het oogmerk dat het niet opvalt. De manieren waarop dit verrekenen gebeurt zijn legio, de momenten en aantallen eveneens.

En omdat (het raadplegen van) de advocatuur gebaseerd is op vertrouwen en specifieke deskundigheid bij de opdrachtgever ontbreekt, zal een opdrachtgever van een advocaat niet eens vermoeden dat dit fenomeen bestaat, laat staan weten dat dit ten koste kan gaan van zijn belangen / zaak. En de advocaat van de tegenpartij zal uit eigen belang en het reglement van de

NOvA zijn mond houden, in elk geval zijn opdrachtgever niet hierover informeren. Dat zou ‘zelfmoord’ betekenen.

3. Verwevenheid belanghebbenden.

De overheid / wetgever, het Ministerie, het OM, de toezichthouder, de advocatuur, NOvA en haar lobbyclub zijn zeer nauw met elkaar verweven ‘achter de schermen’. Er is geen functiescheiding en als die er is op papier, dan is die er niet in de praktijk. Reciprociteit, dark rooms en verwevenheid c.q. belangenverstrengeling zijn uiteindelijk zichtbaar in het eindresultaat: de wetgeving. Soms verstopt in compromissen en mooi verwoorde toelichtingen op wetgeving, soms direct in de wet zelf. De faillissementswet is er een schitterend voorbeeld van. De curator komt altijd en overal als winnaar uit de strijd, al of niet met de wet- en regelgeving in de hand. En bij verschil van mening c.q. interpretatieverschillen houdt de toezichthouder op de curator, de RC, alles tegen. En lukt het dan nog niet, dan zal het monopolie van deze functionarissen en eventueel hun machtspositie u blokkeren. Want verzwijgen, negeren en ontkennen is uiteindelijk alleen mogelijk op basis van een monopolie- en / of machtspositie. U loopt dood op de mensen die deze patriarchale instituten samen organiseren, vormen en van regels voorzien. De vraag wie dit betaalt is niet van toepassing omdat de wetgever het zo heeft bedacht, bedoeld en geregeld.

4. De netwerken van advocaten in de praktijk.

Advocaten kunnen en mogen elkaar raadplegen en informeren wanneer zij dat willen. Dat kan uit eigen beweging maar ook op verzoek. Van belang is dat dit buiten beeld blijft maar privacy is geen enkele praktische beperking. Het ‘verschoningsrecht’ van de advocaat kan een prima dekmantel zijn om dit systeem van collegiale gegevensuitwisseling optimaal te beschermen. Hieruit, en uit de activiteiten als procederen en schikkingen, komen de reciprociteit en de dark rooms moeiteloos voort. Samen sterk, betrouwbaarheid en betrouwbare partnerschap dienen het verdienmodel optimaal en maken het efficiënt, effectief en duurzaam qua continuïteit. En nauwelijks controleerbaar voor een niet-ingewijde.

5. Wanneer werkt de reciprociteit in combinatie met de dark room wel en niet?

Het verdienmodel van de advocatuur bestaat hoofdzakelijk uit geld verdienen maar vergeet reputatie en imago bij dit ‘vrije beroep’ niet. Dat geld verdienen kan met een overwinning (in het gelijk zijn gesteld in een procedure etc.) of met uurtje-factuurkje (niet in het gelijk zijn gesteld). Bij een schikking hebben beide partijen / advocaten winst geboekt luidt de uitleg.

Dit systeem werkt alleen als de tegenpartij een advocaat heeft ingeschakeld die het reciprociteitsbeginsel accepteert! Doet de advocaat van de tegenpartij niet mee, om welke redenen dan ook, dan is er geen ‘deal achter de schermen’ tussen de advocaten c.s.. Hetzelfde resultaat ontstaat als de tegenpartij geen advocaat (nodig) heeft, om welke redenen dan ook (kantongerecht). Want een ‘deal achter de schermen’ tussen de advocaten vereist minimaal twee advocaten van twee twistende partijen (een adviseur die geen advocaat is zal het reciprociteitsbeginsel niet nodig hebben en verafschuwen). Hier ziet u het voordeel van de monopolypositie van de advocatuur: als advocaten verplicht zijn, is reciprociteit uitermate kansrijk en vruchtbaar en een dark room succesvol!

Als het reciprociteitsbeginsel niet werkt kunnen onbegrijpelijke en ondenkbare gevolgen duidelijk worden. Want zijn de advocaten het onderling ‘vooraf’ met elkaar eens, dan stemmen zij hun informatievoorziening, onder andere die aan de rechter, hierop af. En maken zij het elkaar zo gemakkelijk mogelijk. En dan is het resultaat min of meer conform de wensen van de advocaten onder het mom van een ‘vonnis’ van de rechter. Een deal tussen de beide advocaten is dan altijd gepaard gegaan met manipulatie van informatie en manipulatie van antwoorden op vragen. Zonder reciprociteit of een deal vooraf is het de rechter die beslist op de gegevens die hij heeft, en dat kan ongewenste verrassingen inhouden. Dan is in de voorfase vaak ook sprake van vormen van verdachtmakingen, dreigementen, chantage en ‘gijzeling’ van de tegenpartij.

Advocaten die flink tekeer gaan tegenover elkaar in de rechtszaal of op papier kunnen de beste vrienden van elkaar zijn aan de telefoon of in een onderonsje. U weet nu waarom!

6. Uit welke hoeken komt de belangenverstremming tussen advocaten onderling?
Een advocaat c.q. een advocatenkantoor heeft een bestaande klantenkring en dus kennis van elke klant (dossier etc.). Eveneens hebben zij kennis van en dossiers over de klanten van de andere advocaat / tegenpartij (processtukken, correspondentie, financiële gegevens etc.). Vervolgens leren de advocaten elkaar kennen omdat zij elkaar regelmatig als ‘tegenpolen’ ontmoeten in de rechtszaal of op papier. Deze drie bronnen vormen de basis van historische kennis en ervaring.
Spannend wordt het als de advocaat een min of meer vaste relatie heeft met één opdrachtgever (een bank) en een opdrachtgever een geschil heeft met die bank en wil procederen. De regels van de NOvA schrijven voor dat deze advocaat de opdracht niet mag aannemen wegens ‘belangenverstremming’ maar als de advocaat zijn adviseurschap van de bank niet vertelt aan de potentiële klant dan is de ‘dubbele pet’ van de advocaat ondubbelzinnig aanwezig. En de advocatuur verzwijgt meer dan u denkt als hen dat goed uitkomt.
Wij zijn van mening dat elke advocaat ‘spreekplicht’ heeft, dat wil zeggen ‘inhoudelijk’ het tegenovergestelde van zijn ‘zwijgrecht’. Ook kan de opdrachtgever dit vooraf duidelijk vragen.
7. De slotsom en moral hazard?
De advocatuur heeft zich zodanig ontwikkeld, georganiseerd en geëvalueerd dat, gesteund door spelregels van de overheid / wetgever en het OM / de rechtspraak, de curator aan een loterij begint ‘zonder nieten’. En mochten er ‘onfortuinlijke tegenslagen’ ontstaan dan zal een ‘beroepsaansprakelijkheidsverzekering’ ruggensteun bieden. De curator zal niet of nauwelijks opdraaien voor door hem aangerichte schade omdat ‘het systeem’ dat niet toestaat. Binnen ‘het systeem’ begaan de deelnemers geen fouten! De ‘vervanging’ van een curator is vaak geen vervanging van deze curator maar de benoeming van een tweede curator naast de eerste. De vervanging van een RC is nagenoeg nooit ‘met redenen omkleed’. Om verzekeringstechnische redenen zal een advocaat en een curator altijd ontkennen dat hij fouten heeft gemaakt. En uw advocaat zal wel oppassen om ‘belangrijke tegenpartijen’ het vuur aan de schenen te leggen. Dat doen advocaten onder elkaar anders! Samen komen zij er achter de schermen wel uit.

C. De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator.

- Wanneer is iemand advocaat?

Als de NOvA de jurist inschrijft in haar register (de balie) en hij daarmee het reglement van de NOvA accepteert. Daarna kan en mag de advocaat bij de rechtbank optreden. Ook is dan de wet op de advocatuur op hem van toepassing.

- De eed van de advocaat.

Bij het aanvaarden van zijn ‘benoeming’ tot advocaat legt hij een eed af met de volgende tekst.

‘Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten, en dat ik geen zaak zal aanraden of verdedigen, die ik in gemoede niet gelove rechtvaardig te zijn’.

- Reglement NOvA

De kernwaarden voor iedere advocaat zijn: onafhankelijk, partijdig, deskundig, integer en betrouwbaar. Er staat dus niet dat een advocaat de advocaat van de tegenpartij niet vrijelijk en uit eigen beweging mag informeren over zijn kennis, ervaring, belangen en hoe er ‘samen’ goed uit te komen door onderlinge afspraken te maken over het doen en het laten. Dan komen de reciprociteit en dark rooms tot hun recht als persoonlijk en eigen belang. Dat daar ook nadelige

effecten uit voortvloeien zoals een onvolledig geïnformeerde rechter en benadeling van een of beide rechtspartijen is bijzaak mits het maar niet opvalt. Dan kunnen onderlinge rekeningen worden vereffend met wederzijds voordeel. Elkaar beconcurreren, bekritisieren en corrigeren is absoluut niet aan de orde.

Een klacht over het functioneren van de advocaat dient u in bij zijn kantoor. De NovA stelt dat zo de meeste klachten tot een goed einde komen. Is dit niet het geval dan kunt u in overleg / onverplicht een beroep doen op de geschillencommissie. Mocht dit ook niet tot een bevredigende oplossing leiden dan staan de tuchtrechter en de raad van toezicht nog open. Dit alles in ‘eigen beheer’ van de advocatuur. In sommige gevallen kunt u naar de gewone rechter stappen.

- De Faillissementswet.

Hierbij treedt iets bijzonders op. De rechtbank benoemt de curator. De curator moet advocaat (!) zijn met als specialisatie ‘faillissementen afwickelen’ naast eventueel ander werk. Daarbij is de rechtbank / het OM opdrachtgever en is de advocaat opdrachtnemer. Deze relatie valt onder speciale wet- en regelgeving want eigenlijk werkt de advocaat dan voor de rechtbank / het OM om een speciale klus op te knappen. De RC controleert de curator en neemt bepaalde beslissingen voor de curator (lijkt op functiescheiding maar is dit niet). Door de stapeling van wet- en regelgeving (specifiek de faillissementswet naast de andere wetgeving) en de stapeling van beschermingsmaatregelen en beslisniveaus ontstaat een onaantastbaar duo dat zonder enige transparantie vooraf alle beslissingen neemt. De curator levert periodiek wel verslagen in over de voortgang van het faillissement maar daarin kan de curator vermelden wat hij wil (!) en weglaten wat hij niet kwijt wil (!). De RC beslist over de declaraties die de curator op basis van zijn urenverantwoording indient. Zit er geen geld in de ‘pot’ dan ontvangt de curator weinig of niets, zit er veel geld in de ‘pot’ dan kan en mag de curator daar rijkelijk uit ‘putten’. Bijzondere situaties als het niet of te laat deponeren van jaarrekeningen, ‘Paulianus handelen’ (benadeling van schuldeisers) en ‘onbehoorlijk bestuur’ leiden al snel tot actie van de curator die de curator persoonlijk (!) of zijn kantoor tot voordeel strekken. Uiteraard geheel conform de faillissementswet en met medeweten en medewerking van de RC! De andere schuldeisers zouden ook van die ‘boedelinkomsten’ moeten profiteren maar dat is praktisch en juridisch ‘onmogelijk’ gemaakt door de wettekst.

- Het Ministerie / het OM.

Dit leeg declareren door de curator van de boedelrekening met medeweten en medewerking van de RC gebeurt al 10-tallen jaren. Het is duidelijk dat de curatoren dit doen ten koste van de andere schuldeisers. Het feit dat er geen publiekelijk beschikbaar wetenschappelijk onderzoek beschikbaar is over deze praktijk in Nederland is opzienbarend en veelzeggend. En schuldeisers die in opstand komen lopen vast op het duo RC / curator en de faillissementswet.

Het feit dat een curator weinig of niets declareert in het ene faillissement rechtvaardigt niet dat hij in een ander faillissement deze schade mag ‘inhalen’.

En waarom krijgt de curator een veel hoger ‘gemiddeld’ uurtarief toegekend dan hij in zijn / de gemiddelde advocatenpraktijk van heden kan realiseren anno 2014?

Kan en mag de RC de curator laten ‘profiteren’ van de grote(re) omvang van een boedelrekening ten koste van de andere maatschappelijke partijen als schuldeiser?

Kan en mag de curator uit eigen belang een bestuurder aansprakelijk stellen en verdenken, manipuleren en gijzelen in zijn verslagen? Dit laatste gebeurt juist als de curator uit een ‘verhaalonderzoek’ afleidt dat er vermogen beschikbaar is om ‘zijn’ aanspraken op de verhalen onder het mom de belangen van de schuldeisers te dienen. Van dit soort acties zijn nog nooit schuldeisers beter geworden, wel de curatoren die dit zo (mogen) spelen. En de politici uit de Tweede en Eerste Kamer en het Ministerie / het OM staan er al jaren bij te kijken en versterken de positie van de curator door zijn eigen belang ‘vrij baan’ te geven. Het kan verkeren.

E. Samenvatting en conclusie.

1. De faillissementswet is zo geschreven dat de curator, of zijn kantoor, zich mag verrijken ten koste van de andere maatschappelijke schuldeisers. Dat fraudebestrijding dit vereist is pure onzin en

niet bewezen. Het zou zo moeten zijn dat een advocaat in dienst van het Ministerie / het OM faillissementen afwikkelt en dat zo echte functiescheiding ontstaat. De commerciële advocaat is niet geschikt om als curator op te treden omdat juist die functiescheiding tussen onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten volstrekt ontbreekt. Het ontbreken van transparantie en het manipuleren, verdacht maken en gijzelen in de faillissementsverslagen van een bestuurder door de curator is dagelijkse praktijk. En dat uit het eigen belang van de curator met medeweten en medewerking van de RC.

3. De NovA heeft een reglement waardoor advocaten / curatoren het elkaar niet lastig maken, elkaar niet beconcurreren en in het geheim onderling ‘afspraken’ heimelijk verzilveren. De procespartijen c.s. weten hier niet van. De rechter kan hierdoor ook aardig gemanipuleerd zijn of worden ten koste van een of beide procespartijen. De eed van de advocaat stelt niets voor en niemand kan er een beroep op doen. Advocaten onderling bepalen samen in hoge mate de uitkomst van een procedure / schikking in de vorm van een vonnis of vaststellingsovereenkomst. Dit is prima ontwikkeld en uitgewerkt in het huidige verdienmodel van de advocatuur.
4. Het Ministerie / het OM ziet toe op de uitvoering / toepassing en het realiseren van de doelstellingen van de wetgeving. Onbekend is wat zij deed en doet om ‘misstanden’ rond de advocatuur / curatoren en de faillissementswet te beperken of te voorkomen. Zij hebben ook geen bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de doelstellingen van de faillissementswet bereikt worden, namelijk schuldeisers een uitkering aanbieden uit de boedelrekening.
5. De faillissementswet, de advocatuur / NOvA en het Ministerie / het OM staan samen toe dat in een faillissement de maatschappelijke partijen fors benadeeld worden ten gunste van de curator. Geen advocaat die dit bekritiseert! Het zelfreinigend vermogen en zelfreflectie ontbreekt geheel omdat dit niet nodig is en niet nodig is geweest voor deze partijen. Het verdienmodel staat centraal en dat profiteert van de huidige uitvoeringspraktijk.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

6. Wat u niet weet over de systeemcrash die al bestaat.

Datum:
29 december 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA / wunw / systeemcrash bestaat al

Doelstelling.

Wij stellen ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of ‘zonder twijfel’ de Nederlandse ‘Justitia’ te vertrouwen is en als betrouwbaar beoordeeld kan worden.

Uitgangspunten en overwegingen.

1. Trias Politica: - Tweede en Eerste Kamer: de wetgevende macht
- Ministerie van Veiligheid en Justitie: de uitvoerende macht
- Openbaar Ministerie: de rechtspraak
2. Juridisch advies nodig? Vijf notities over civiel recht / ondernemingen met de onderwerpen:
  - a. advocatuur / Nederlandse Orde van Advocaten
  - b. rechtspraak
  - c. curator / verslaggeving
  - d. Ministerie van Veiligheid en Justitie
  - e. faillissementswet, reciprociteit en geheime afspraken advocatuur / NOvA
  - f. systeemcrash bestaat al?
3. De clou: de advocaat staat hierin overal centraal.
Deze heeft zijn eigenbelang en is een ‘systematisch’ en maatschappelijk vertrouwenspersoon.
De NOvA is hierin een ‘gesloten’ systeem met adviestaken in politiek en maatschappelijk bestuur.
4. Het ‘doel’ (justitie) versus het ‘middel’ (wetten, regels, advocatuur en rechtspraak).
In de wetten en regels / afspraken incl. uitvoering en controle staat de monopolistische advocaat ‘overal’ centraal.
5. De ‘oorzaak’ en het ‘gevolg’.
De advocatuur / NOvA staan geen transparantie toe (eigenbelang en geheime afspraken).
Daardoor is er geen of onvoldoende vertrouwen in de ‘onlogica’ van het gezag en de uitvoering en toepassing van de macht van politiek en bestuurlijk ‘Justitia’.
6. ‘Justitia’ is tot een systeem geëvalueerd waarin de mensen aannemelijk ‘geloofwaardig’ zouden moeten zijn ten behoeve van het eindproduct ‘rechtspraak c.s.’. Maar de zittende mensen en geldende wetten / regels maken het systeem aannemelijk ‘ongeloofwaardig’.
7. Het systeem doet niet waarvoor het is opgericht en waarvoor het is bedoeld omdat de mensen en wetten / regels in dat systeem andere (hun eigen) belangen kunnen laten prevaleren. Vergelijk het persoonlijk belang, het groepsbelang en het algemeen belang in het systeem met het respectievelijke eindproduct van deze drie ‘verschillende’ belanghebbenden.
8. Het ‘toezicht’ is ondergebracht bij de Minister van het MvVJ c.q. de NOvA maar de c.q. hun subjectieve beleidsprioriteiten ondermijnen het toezicht geheel.
9. Het bestaansrecht en doel van ‘Justitia’. Dit omvat onder meer (afzonderlijk en tezamen):
  - a. Controle (via het systeem) over de maatschappij.
  - b. Macht continueren.
  - c. Verdienmodellen handhaven.
10. Wie is er in ‘Justitia’ wel aanwijsbaar en aannemelijk te vertrouwen en betrouwbaar? Waaruit blijkt dat? Onze samenvattingen uit de vijf notities voornoemd.
  - a. De advocaat.

Het antwoord op de vraag **Kunt u, ‘zonder twijfels’, uw advocaat vertrouwen en betrouwbaar noemen?** luidt: nee, tenzij hij schriftelijk verklaart dat alle genoemde ‘kritiekpunten’ niet door hem zijn of worden toegepast. Inclusief een stevige boeteclausule voor het geval dit achteraf een onjuiste verklaring blijkt te zijn.

Uw advocaat is de acteur, heeft de regie en bepaalt het script voor zijn eigen toneelspel.

Gelet op zijn beroepseed is het systeem goed maar de mensen die het uitvoeren deugen doorgaans niet. Door gebrek aan inzicht, openheid en passende sancties zijn ervaringen uit het verleden in dezen een prima garantie voor voortgezet succes in de toekomst.

b. De rechtspraak.

Het antwoord op de vraag **Kunt u, ‘zonder twijfels’, op de rechtspraak vertrouwen en die betrouwbaar noemen?** luidt: nee! Het rechtssysteem en de rechtsregels bieden te veel ruimte aan de advocatuur om hun eigen belangen te dienen, te weten continuatie van hun verzwegen verdienmodel en het volstrekt ontbreken van transparantie en concurrentie daarbij. Onbegrijpelijk, maar het kan en mag!

Het wettelijk monopolie van de advocaat in rechtspraak, het gedrag en de heimelijke werkwijze van de advocaat, het feit dat de civiele rechter alleen kan en mag reageren op wat er in de aangeleverde stukken staat (en niet zelf aanvullend op onderzoek uitgaat naar de waarheid!) en de afspraken die advocaten met elkaar heimelijk vooraf kunnen maken over hoe en wat, kunnen ertoe leiden dat elke rechtszaak door de betreffende advocaat / advocaten wordt beslist en niet door de rechter. De toepasselijke regelgeving staat dit uitdrukkelijk toe en dit is gedoogd door het Ministerie / de rechters etc..

De oplossing is dat de advocatuur geen enkele rol meer speelt in de rechtszaal en de rechtszaken en de rechters weer gaan functioneren zoals de oorspronkelijke vrederechter, zoals het ooit (bedoeld) was.

c. Curatoren en hun financiële verslagen.

Het antwoord op de vraag **Kunt u, ‘zonder twijfels’, op curatoren en hun verslagen vertrouwen en die betrouwbaar noemen?** luidt: nee!

Uit deze samenvatting blijkt dat de Rechter-Commissaris de boedel laat leeg declareren door de curator ten koste van alle andere crediteuren. Dit beeld bestaat al 10-tallen jaren op de rechtenfaculteiten en bij het Nederlandse bedrijfsleven. Maar er is, wonderlijk, geen enkel wetenschappelijk onderzoek voor het gewone publiek beschikbaar waaruit dit ook blijkt. Dit zou voor de Tweede en Eerste Kamer en de Minister van Veiligheid en Justitie aanleiding moeten zijn om naar dit ‘oneigenlijke verschijnsel’ een onafhankelijk, objectief en zakelijk onderzoek in te laten stellen.

De oplossing:

- vi. Op elke rechtbank komt een dependance van het OM van waaruit alle lopende en nieuwe faillissementen worden behandeld door specialisten in loondienst die elk jaar van standplaats wisselen.
- vii. Deze dependance beschikt over een poule van eigen (lands)advocaten die als curator optreden tegen een ‘vast’ uurtarief zoals dat in loondienst gebruikelijk is.
- viii. Deze dependance kan, naast haar eigen (lands)advocaten, commerciële advocaten de gelegenheid geven om ‘in te schrijven’ op een toe te kennen faillissement.
- ix. Hierdoor zullen de boedelkosten in faillissementen zeer fors dalen en krijgen alle andere crediteuren een deel van hun vordering terug.
- x. De bestrijding van fraude en het procederen is daarmee ook in eigen hand ondergebracht.

d. Het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Kunt u, ‘zonder twijfels’, op het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen en die betrouwbaar noemen? Ook hierop moet het antwoord ‘nee’ zijn.

Want als de advocaat in zijn werkzaamheden kan en mag manipuleren, de advocaten in een procedure onderling afspraken kunnen maken en de rechter kunnen manipuleren, de rechter-commissaris zelf boedelrekening leeg laat declareren etc., op wie kan de rechtzoekende ondernemer c.s. dan wel vertrouwen en wie kan hij dan betrouwbaar noemen?

Er zijn ons geen initiatieven of beleidsmatige doelstellingen bekend, van wie dan ook, die een einde proberen te maken aan deze onverkwikkelijke maar uiterst reële situatie.

Er is geen sprake van ‘Fair Play’ door deze wetenschappelijk opgeleide betrokkenen die beëdigd zijn, een monopolypositie hebben verworven en ook nog eens een maatschappelijke vertrouwenspositie bezetten. Hoe bestaat het?

Met deze wetenschap van ‘vandaag’ moet dit vanmiddag al worden aangepakt!

e. Wat u niet weet over de faillissementswet, geheime afspraken tussen advocaten onderling en de samenhang met het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie en de NOvA bij het civiele recht / ondernemingen.

1. De faillissementswet is zo geschreven dat de curator, of zijn kantoor, zich mag verrijken ten koste van de andere maatschappelijke schuldeisers. Dat fraudebestrijding dit vereist is pure onzin en niet bewezen. Het zou zo moeten zijn dat een advocaat in dienst van het Ministerie / het OM faillissementen afwikkelt en dat zo echte functiescheiding ontstaat. De commerciële advocaat is niet geschikt om als curator op te treden omdat juist die functiescheiding tussen onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten volstrekt ontbreekt. Het ontbreken van transparantie en het manipuleren, verdacht maken en gijzelen in de faillissementsverslagen van een bestuurder door de curator is dagelijkse praktijk. En dat uit het eigen belang van de curator met medeweten en medewerking van de RC.
  2. De NovA heeft een reglement waardoor advocaten / curatoren het elkaar niet lastig maken, elkaar niet beconcurreren en in het geheim onderling ‘afspraken’ heimelijk verzilveren. De procespartijen c.s. weten hier niet van. De rechter kan hierdoor ook aardig gemanipuleerd zijn of worden ten koste van een of beide procespartijen. De eed van de advocaat stelt niets voor en niemand kan er een beroep op doen. Advocaten onderling bepalen samen in hoge mate de uitkomst van een procedure / schikking in de vorm van een vonnis of vaststellingsovereenkomst. Dit is prima ontwikkeld en uitgewerkt in het huidige verdienmodel van de advocatuur.
  3. Het Ministerie / het OM ziet toe op de uitvoering / toepassing en het realiseren van de doelstellingen van de wetgeving. Onbekend is wat zij deed en doet om ‘misstanden’ rond de advocatuur / curatoren en de faillissementswet te beperken of te voorkomen. Zij hebben ook geen bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de doelstellingen van de faillissementswet bereikt worden, namelijk schuldeisers een uitkering aanbieden uit de boedelrekening.
  4. De faillissementswet, de advocatuur / NOvA en het Ministerie / het OM staan samen toe dat in een faillissement de maatschappelijke partijen fors benadeeld worden ten gunste van de curator. Geen advocaat die dit bekritiseert! Het zelfreinigend vermogen en zelfreflectie ontbreekt geheel omdat dit niet nodig is en niet nodig is geweest voor deze partijen. Het verdienmodel staat centraal en dat profiteert van de huidige uitvoeringspraktijk.
11. Het antwoord op de vraag of **‘zonder twijfel’ de Nederlandse ‘Justitia’ te vertrouwen is en als betrouwbaar beoordeeld kan worden?** luidt: nee!
‘Justitia’ is het resultaat van wat de advocaten ‘bespreken en afspreken’ in de ruimste zin van het woord. De toegang tot, en het functioneren van, de ‘rechtspraak’ is afhankelijk van wat advocaten toestaan opdat het hen welgevallig is.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

7. Waarom zijn er wel critici/klokkenluiders over strafrecht en niet over civiel recht?

Datum:
8 januari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBAwunwCriticiStrafrecht

Doelstelling.

Wij stelden ons de vraag waarom er wel critici en klokkenluiders zijn over het strafrecht maar niet over het civiel recht / ondernemingen?

Er is nauwelijks kritiek op het functioneren van het civiel recht / ondernemingen. Over het strafrecht zijn genoeg boeken, artikelen en interviews beschikbaar van critici en klokkenluiders. De bekenden zijn onder anderen P.J. van Koppen, T. Derksen, W.A. Wagenaar, H.F.M. Crombag, H. Israëls, R. Blekxtoon en G.J. Koops. Voor ons als buitenstaander is dit lastig te verklaren, we kunnen het slechts vaststellen. We moeten wel oppassen in dezen, soms is ‘kritiek in de vorm van tegenspraak’ afkomstig uit of vergelijkbaar met ‘collegiaal overleg’.

Mede omdat wij er geen ervaring mee hebben zijn deze uiterlijke verschillen niet te verklaren. Wij kunnen wel het volgende vaststellen.

1. De globale verschillen tussen civiel- en strafrecht op één en dezelfde rechtbank.

- a. Het civiel recht is accusatoir. Dan neemt de rechter (m/v) een passieve houding aan en laat de procespartijen hun gang gaan. Daarna neemt hij een beslissing.
- b. Het strafrecht is inquisitoir. Het onderzoek naar de ‘waarheid’ (lees: feiten) staat centraal. De rechter neemt een (pro)actieve houding aan en de verdachte is onderwerp van onderzoek. De aanklager (het Openbaar Ministerie) is de tegenpartij.
- c. Tevens is er in het civiel recht de ‘afspraak’ dat de rechter niet zelf actief ‘meedenkt’. Dat heeft tot gevolg dat hij geen rekening houdt met feiten of relevante gegevens die niet door de eisende partij zijn aangedragen of door de gedaagde partij zijn ingebracht.

Bij strafrecht is de gang van zaken in het algemeen zo dat de politie opsporingsonderzoek doet en een proces verbaal daarvan opmaakt waarna het Openbaar Ministerie besluit of, en zo ja hoe, de wetsovertreder wordt aangepakt. Als het tot een rechtszaak komt dan is de Officier van Justitie namens het OM de aanklager tegenover de rechter. De aangeklaagde kan of moet een (strafrecht)advocaat in de arm nemen voor zijn verdediging.

Bij het civiel recht zal de ‘eisende partij’ (een onderneming of ondernemer) al of niet met medewerking van een advocaat een dagvaarding uitbrengen. Naar aanleiding van een dagvaarding zal de ‘gedaagde partij’ een antwoord moeten geven op de dagvaarding aan de rechter, al of niet met medewerking van een advocaat.

2. Het aantal en de omvang van de zaken.

Dat is in het civiel recht veel omvangrijker dan in het strafrecht. Ook is het aantal advocaten dat civielrechtelijk actief is vele malen groter dan het aantal strafrechtadvocaten.

3. De aard van de dagvaarding.

In het civiel recht betreft het veelal geld of op geld waardeerbare rechten en ook afgedwongen rechten zoals ontruiming van het gehuurde als gevolg van een forse huurachterstand.

In het strafrecht betreft het veelal een boete, al of niet in combinatie met een vrijheidsstraf (incl. TBS). Het betreft veelvuldig een persoonlijke straf.

4. De hoofdrolspelers.

In het civiel recht hebben de eisende partij en de gedaagde partij, veelal een onderneming of ondernemer, in veel gevallen een commerciële advocaat tot hun beschikking. Bij de kantonrechter is dit niet verplicht, bij de rechter van rechtbankprocedures is dit wettelijk verplicht (monopolie). Hier treedt het verschijnsel op dat ‘deze twee commerciële advocaten heimelijk onderling’ kunnen afspreken en bepalen wat er wel en

wat er niet gebeurt. De rechter is immers passief en min of meer afhankelijk van wat de advocaten aan stukken en informatie inbrengen.

Bij het strafrecht staat de gedaagde partij, veelal gesteund door een advocaat, tegenover de Officier van Justitie namens het OM en de rechter. De rechter zoekt actief naar ‘de waarheid’ en leidt het onderzoek daarnaar. De kans dat de advocaat van gedaagde vooraf afspraken kan maken met de Officier van Justitie over wat er wel en niet gebeurt en welke informatie de rechter krijgt, is nihil! De strafrechter is nauwelijks te manipuleren, in tegenstelling tot de rechter in het civiel recht.

5. Public relations en Publiciteit.

In principe zijn alle rechtszaken in Nederland openbaar evenals de vonnissen. Maar in de publiciteit rond het civiele recht is de situatie opener en inzichtelijker dan in het strafrecht omdat dat laatste meer op de persoon is gericht. Dit laatste heeft ook te maken met ‘convenanten’ rond het vermelden van persoonlijke gegevens in de pers en publiciteit.

De politiek en het publiek beïnvloeden de rechtsgang ook, al of niet in samenwerking met uitingen in de pers en publiciteit etc.. Denk aan de gang van zaken rond ‘het DSB faillissement’ en ‘Chipshol’ in het civiele recht. En ‘Demmink’, ‘G. Wilders’ en ‘Holleeder’ in het strafrecht.

Een parlementaire enquête, zoals die rond het functioneren van de banken en de woningbouwverenigingen, is eigenlijk een echte openbare zitting.

De slotsom?

Deze vormt een deel van het antwoord op de vraag ‘waarom er wel critici en klokkenluiders zijn over het strafrecht maar niet over het civiel recht / ondernemingen?’.

- i. in het civiel recht veel geld, grote belangen en veel prestige spelen waarbij ‘micro-politiek c.q. commercie tussen de advocaten een doorslaggevende rol speelt, boven de rol van de rechter.
- ii. in het strafrecht ‘micro-politiek c.q. commercie’ nauwelijks een rol speelt, de rechter is leidend.

Onderstaand een aantal treffende uitspraken uit de boeken, artikelen en interviews van critici en klokkenluiders over het strafrecht.

- a. ‘Ten onrechte veroordelingen’ zijn eenvoudig te voorkomen (de rechter nam voetstoots aan wat de OvJ aandroeg).
- b. De rechter heeft geen opleiding in kennistheorie en waarheidsvinding (lees: methoden en technieken voor onderzoek).
- c. De politie deed het onderzoek en de OvJ wil een veroordeling, de rechter is verantwoordelijk.
- d. Rechterlijke dwalingen zijn niet incidenteel maar structureel!
- e. In andere beroepen zou(den) deze dwaling(en) keihard zijn afgerekend.
- f. De woordvoerders van de gevestigde politieke partijen in de Eerste en Tweede kamer en de rechters komen uit dezelfde ‘winkel’.
- g. Het OM wil geen fouten rechtzetten (een vlo krijgen is niet erg, er een houden wel).
- h. Ondernemerschap onder de overheidsparaplu lokt wanbeleid en misbruik uit.
- i. Het systeem is niet opgewassen tegen een gerechtelijke dwaling.
- j. ‘Arrogantie’ is een gevaarlijke eigenschap.
- k. De overheid is een machtsapparaat dat zijn macht kan gebruiken en misbruiken.
- l. DNA heeft het falen van de rechter blootgelegd.
- m. Vaak is het een reeks van fouten, beginnend bij de politie en de OvJ, eindigend bij de rechter.
- n. Het is papier: de dagvaarding / het proces-verbaal bevat de tekst van een ander / derde vol doelredeneringen in plaats van bewijsmateriaal.
- o. Justitie is zowel schild als zwaard: het doel is schuldigen straffen en onschuldigen beschermen.
- p. De rechter dient onafhankelijk (lees: onpartijdig) in een proces te staan.
- q. Wie is er niet gevoelig voor beleid (een eufemisme voor gehoorzamen)?
- r. Rechterlijke dwalingen hebben geen gevolgen voor de carrières.

‘Juridisch advies nodig?’

- s. Er bestaat geen machtevenwicht in het machtsapparaat.
- t. Bij veel betrokkenen ontbreekt het ‘probleembesef’.
- u. ‘Falen’ toegeven is onplezierig en schaadt het eigenbelang en imago.
- v. Gerechtelijke dwalingen komen vaak voort uit het feit dat de wet voorschrijft dat er na een ‘bekentenis’ (de koningin van het bewijs) geen toetsing van ander bewijs meer vereist is en dat een ‘proces-verbaal als enig bewijs’ voldoende is om te veroordelen.
- w. Bewijsmateriaal is weg te redeneren.
- x. Een schokkend misdrijf moet bestraft worden.
- y. Het OM moet serieuze bedenkingen tegen het onderzoek ook serieus nemen.
- z. De verdedigende advocaat moet de fouten van de eisende advocaat aantonen.
- aa. Advocaten kunnen ‘levensgevaarlijk’ zijn omdat zij het recht om te dagvaarden kunnen gebruiken maar ook ‘misbruiken’.

En de openstaande vraag?

Zou elk van deze kritische opmerkingen over het strafrecht c.s. ook niet van toepassing zijn op het gesloten circuit van het civiel recht / ondernemingen c.q. ‘Justitia NL’?

Elk duidelijk geformuleerd probleem heeft ook de oplossing in zich.
Niet het systeem maar de deelnemers aan het systeem zijn de zwakke schakel met hun subjectieve belangen. Dan geldt integriteit en gezag niet meer maar het recht van de sterksten en de machtigsten.
Dan geldt de wet voor de slachtoffers en de interpretatie van de wet voor de deelnemers aan het systeem.

Maar wie betaalt de rekening?

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfsadvies

Bijlage: overzicht curatoren en faillissementsverslagen

8. De verantwoording door WBA en haar publicatiebeleid.

Datum:
19 februari 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA / wbdv / Verantwoording

Algemeen.

Wat zijn de uitgangspunten en standpunten bij de verantwoording door WBA van het publiceren van haar notities met bevindingen en casussen?

- 1. WBA en algemene uitgangspunten.**
- 2. WBA en specifieke uitgangspunten ‘georganiseerde’ rechtspraak en advocatuur.**
- 3. WBA standpunten.**

1. WBA en algemene uitgangspunten.

- a. WBA bezit de vrijheid van meningsuiting om te publiceren over in haar ogen onoorbare praktijken.
- b. Heeft daarbij geen belang in de zin van financieel voordeel of iets dergelijks.
- c. Heeft de maatschappelijke plicht om onoorbare praktijken uit haar advieswerkzaamheden aan te kaarten en desnoods te melden of te publiceren teneinde herhaling ervan te beperken, te bestrijden of te helpen voorkomen. Zij doet dat mede door het opstellen en versturen van brieven aan de betrokkenen en door die brieven op haar website www.bedrijfsadviseur.biz te plaatsen.
- d. De partij die onoorbaar handelt, of de partij die toestaat onoorbaar te handelen, bijvoorbeeld in een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie, heeft er direct of indirect (financieel) voordeel bij gehad onoorbaar te (laten) handelen.
- e. Uit het onoorbaar handelen vloeit voort dat een andere partij, meestal een relatie van WBA, er (financieel) nadeel van ondervindt of heeft ondervonden.
- f. De onoorbare praktijken zijn in regelingen, het nalaten van handelingen, nalatigheden en / of in ‘achterkamertjes of in Dark Rooms’ in de vorm van heimelijke afspraken tot stand gekomen en / of af te leiden uit de vervolghandelingen van die partij(en) of het nalaten daarvan.
- g. De onoorbare praktijken zijn in strijd met de ethiek, de moraal en het fatsoen in het algemeen, en / of in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens c.s., en / of in strijd met afgelegde beroepsverklaringen danwel de gebruikelijke beroepscode, -normen en -waarden.
- h. Paraplu-regelingen als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht, macht en gezag zijn geen aanleiding voor WBA om geen beroep te doen op haar plicht tot beperken, bestrijden of helpen voorkomen van onoorbare praktijken.

2. WBA en specifieke uitgangspunten ‘georganiseerde’ rechtspraak en advocatuur.

- I. In het kader van de rechtspraak c.s. zijn regels en wetten van toepassing. Deze zijn tot stand gekomen in de samenwerking tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie c.s. enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten c.s. anderzijds. Deze regelingen dienen uiteraard (ook) de belangen van deze partijen zelf en hun individuele deelnemers. Bij de totstandkoming van deze regelingen zijn de huidige individuele (proces)partijen, in dezen die in het civiel recht / ondernemingen, niet betrokken geweest noch vertegenwoordigd geweest om hun gerechtvaardigde belangen in deze regelingen op te nemen. WBA valt uitdrukkelijk gesteld niet onder de werkingssfeer van deze regelingen voornoemd.
- II. Wat zijn de praktische gevolgen van deze regelingen voornoemd?
  - i. De advocaat heeft een wettelijk monopolie en specifieke beschermingsrechten als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
  - ii. Er is geen extern en specifiek toezicht op de advocatuur anders dan via de NOvA zelf.
  - iii. De advocaat is leidend in alle communicatie, de opdrachtgever c.s. staat ‘buiten spel’.
  - iv. De rechter laat zich alleen informeren door de advocaat, uitgezonderd de kantonrechter. Alleen de advocaten van beide van mening verschillende partijen informeren de rechter.
  - v. De advocaten zijn de ‘spil’ tussen de maatschappelijke partijen en de rechter.

- vi. Bij geschillen buiten de rechter om bepalen de advocaten de regie, inclusief de inhoud van een regeling in de vorm van een ‘schikking’ of een vaststellingsovereenkomst.
- vii. De NOVA-reglementen schrijven voor dat de advocaten elkaar onderling niet ‘bejegenen’.
- viii. Wel nemen de advocaten onderling heimelijk contact op met elkaar om in ‘achterkamertjes’ of in Dark Rooms ‘geheime afspraken’ te maken om deals te regelen. In buitengerechtelijke ‘deals’ blijft de rechterlijke toets dan nadrukkelijk afwezig.
- ix. De NOVA-reglementen laten voldoende ruimte voor de individuele advocaten om hun ‘eigen belangen eerst’ te dienen, daarna volgen de belangen van de opdrachtgevers.
- x. De advocaten geven niet meer openheid of informatie dan zij wenselijk achten vanuit hun belang of dat van hun opdrachtgever, niet vanuit wat maatschappelijk wenselijk is of zou zijn. In tegendeel: ‘schikkingen’, ook die waar de Nederlandse Staat bij is betrokken, zijn volledig afgeschermd en vaak in strijd met het algemeen of maatschappelijk belang.
- xi. De reciprociteit (de wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer) bij de advocaten onderling betekent continuïteit van de (onderlinge) dienstverlening. Dit op zich zijn al heimelijke afspraken.
- xii. De opdrachtgevers betalen de rekening uiteindelijk.
- xiii. Grote opdrachtgevers betalen het minst (in aantallen verloren geschillen en in bedragen / geschil), kleine opdrachtgevers betalen het meest (in aantallen en in bedragen / geschil). Dit zowel relatief als absoluut.
- xiv. Morgen herhaalt zich de geschiedenis (als een kopie van vandaag).
- xv. WBA conformeert zich niet aan dit georganiseerde verdienmodel van de advocatuur c.q. de rechtspraak en ‘klapt uit de school of is klokkenluider’. Zie het praktijkverslag onder ‘Juridisch advies nodig?’.
- xvi. Geen advocaat zal dit systeem van ‘georganiseerde rechtspraak’ betwisten of bekritisieren omdat het eigen belang, het NOVA-reglement en het perspectief / de reputatie zich daartegen verzetten.

- III. Inherent aan dit georganiseerde systeem is het uitblijven van concurrentie en het verschijnsel van ‘verstoppertje’ spelen.
De advocaten zeggen, schrijven en informeren de andere partij niet over wat er tegen hen pleit. Zij houden bewijsstukken achter die tegen henzelf pleiten. Dat klinkt logisch en oorbaar maar dat is het niet. Want de historische realiteit is verdwenen. Onder het ‘beslagrecht’ bestaan echter enkele opties hertegen maatregelen te treffen.

En de tegenpartij is vaak niet terzake kundig of onmogelijk in de gelegenheid om op de hoogte te zijn of te komen van achtergehouden historisch bewijsmateriaal. Dit fenomeen wordt versterkt door een advocaat die met de advocaat van de tegenpartij ‘dealt’ en samen de rechter of rechtsgang danwel de uitkomst van een ‘schikking’ manipuleert. Dat wil zeggen dat de advocaten c.q. de advocatuur de ‘waarheidsvinding’ blokkeren of manipuleren door zijn of hun werkwijze en gedrag. En daar zelf ook beter van kunnen worden. De heimelijke reciprociteit komt hier ook weer om de hoek kijken.

De buitenwereld blijft onwetend over deze manipulatie die sommige opdrachtgevers, vooral de grote(re) partijen, goed uitkomt. Denk aan de effecten van enerzijds ontkennen, negeren en verzwijgen en anderzijds ‘schikken’ van zaken die liever geen precedentwerking opleveren.

- IV. En de maatschappelijke partijen blijven de rekeningen maar betalen. Dit uit onwetendheid, ‘vertrouwend’ op de wetenschappelijk opgeleide advocaten, die ook nog eens een ‘beroepseed’ hebben afgelegd, een maatschappelijke vertrouwensfunctie vervullen en in een gerespecteerd uniform rondlopen. Deze wetenswaardigheden laten onverlet dat het eigen belang van de advocaat en de advocatuur te allen tijde voorop staat, als het kan onopgemerkt en als het moet heimelijk.

- V. En de rechterlijke macht? Die organiseert, regelt en zit een bijeenkomst voor, kijkt en luistert hiernaar en schrijft een vonnis. Ze voeren de regelingen uit, niet meer en niet minder!

VI. De (uiterlijke) kenmerken van deze werkwijze en het patroon van het gedrag van advocaten in een procedure bij de rechter zijn als volgt samen te vatten.

- a. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
- b. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
- c. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij dus geen ‘bewijsmateriaal’ in dat tegen zijn standpunten kan pleiten. Zo werkt de advocaat van de gedaagde partij in principe ook.
- d. De advocaat van de eisende partij presenteert aan de rechter alleen de ‘juridische kwestie’ en laat alle historische feiten en omstandigheden bewust achterwege. De feiten en omstandigheden waaronder de juridische kwestie is ontstaan blijven dus bewust buiten zijn beschouwing en buiten beeld voor de rechter. De juridische kwestie wordt zo uit zijn context en het hele verband gerukt. Zo blijft de ontstaansgrond van de juridische kwestie buiten beschouwing en kan de verwijtbare houding en het verwijtbare gedrag daarin en daarbij van de eisende partij buiten beeld blijven.
- e. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekenen de voorgaande punten dat een vonnis van de rechter ‘per definitie’ gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context .
- f. Als de advocaat van de eisende partij ‘bewust’ informatie achterhoudt dan is het de taak van de advocaat van de gedaagde partij al die informatie wel in te brengen.
- g. Maar als de advocaten ‘onderling geheime afspraken’ hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil en op de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus ,waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
- h. Zo’n vonnis neemt dan, door toedoen van een of beide advocaten, wel een loopje met de werkelijkheid. Maar het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.
- i. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit, de feiten en omstandigheden die zich voordeden en de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus.
- j. De advocaten kunnen ook ‘afleiden, camoufleren en uitdagen’ in hun stukken. Achteraf weten zij precies wat is nagelaten door de tegenpartij en maken daar dan verwijten over. Alsof zij er daadwerkelijk bij zijn geweest destijds.
- k. Een veelvuldig voorkomend slothoofdstuk in het optreden van advocaten in de aanloop naar procedures is systematisch suggestief verdacht maken, het dreigen en het chanteren. Daar kunnen zij geen genoeg van krijgen.
- l. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden ‘geheime’ afspraken en onderlinge samenwerking.

Een buitenstaander, waaronder WBA, die dit ‘spel’ doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de (huidige) toezichthouders.

De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.

Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerd verdienmodel.

En wie betaalt de rekening?

Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als ‘geheim’ acteur en regisseur?

3. WBA standpunten.

Zie de afzonderlijke beschouwingen en brieven aan de partijen die onoorbaar werkten.

‘Juridisch advies nodig?’

Bijlage: curatoren en faillissementsverslagen

Overzicht curatoren en faillissementsverslagen.

nummer RB:	uitspraak:	opheffing:	rechtbank:	Rechter-Comm.:	curator:	failliet:	plaats:	x € 1.000,- inkomsten boedelrek.:	x € 1.000,- uitgaven boedelrek.:	urendeclaratie curator:	x € 1.000,- declaratie curator:	% curator van boedelrek.:	overige uitkering aan:
1	F.02.08.294	23-sep-08	21-nov-13	Breda	H. de Kroon-Biewenga	P. de Koning	J.F. Koks BV Baarle Nassau	194	194	572	178	92%	bank en UWV
2	F 09.06.734	11-okt-06	12-jun-14	Den Haag	D. de Loor	R. de Bruin	Van Heusden Bergambacht	242	242	ca. 1000	200	83%	(boedel)cred.
3	F 24.42.009	9-jun-09	6-jun-12	Haarlem	A. Wolfs	R. Kaas	Van Tongeren Haarlem	40	40	78	19	48%	UWV
4	F 08.311	7-okt-08	16-dec-11	Breda	C. Luijks	L. Pawlikowski	De Timmerwinkel BV Waspik	88	88	138	43	49%	UWV, verhuurder
5	F 08.124	4-mrt-08	2-okt-13	Amsterdam	K. van Ringen	M. de Vries	H. Westland Huizen	109	109	348	78	72%	UWV en
6	S 02.52	18-okt-02	1-dec-04	Den Haag	A. Höppener	J. Wind	Interjensen BV Rilland	130	130	onbekend	130	100%	80% aan cred.
7	F 10.235	29 mrt. 2010	onbekend	Amsterdam	C. Bleeker	R. oskam	St. Nederlandse Moslimoproep Amsterdam	944	837	2284	511	54%	UWN en NPO
8	F.02.04.350 F.02.04.351	13-jul-04 13-jul-04	onbekend onbekend	Breda Breda	J. Vincent J. Vincent	H. Dohmen H. Dohmen	Prof Footwear BV St. Prof Footwear Tilburg Tilburg	11 pm	9 pm	1400 pm	garantie MvVJ en MvFin	onbekend pm	nvt pm
9	F. 06.623	25 okt. 2006	29-mrt-11	Den Bosch	P. Penders	G. Verschuur	NC Retail BV Schaik	44	44	190	41	93%	fiscus 3
10	0	0-jan-00	0-jan-00	0	0	0	0	pm	pm	pm	pm	pm	pm
11	0	0-jan-00	0-jan-00	0	0	0	0	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Totaal								1802	1693	5010	1200		
Gemiddeld								200	188	716	150	74%	